

Suvestinė redakcija nuo 2015-10-28 iki 2017-06-30

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1994, Nr. 8-120, i. k. 0941010ISTA0001-372

Nauja redakcija nuo 2012-02-03:

Nr. XI-1261, 2010-12-23, Žin. 2011, Nr. 4-127 (2011-01-10), i. k. 1101010ISTA0XI-1261

LIETUVOS RESPUBLIKOS PATENTŲ ĮSTATYMAS

1994 m. sausio 18 d. Nr. I-372
Vilnius

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šiuo įstatymu įteisinami išradimai kaip pramoninės nuosavybės objektai, reglamentuojamos asmenų teisės ir pareigos, atsirandančios sukūrus išradimus, ir suteikiama šiems išradimams teisinė apsauga.

2. Šis įstatymas taikomas išradimams, kurie yra pagal šį įstatymą paduotos patento paraiškos arba šio įstatymo nustatyta tvarka išduoto patento, jiems šio įstatymo nustatyta tvarka prilygintų patento paraiškos arba patento objektas, ir su šiomis patento paraiškėmis ar patentais susijusiems veiksams.

3. Šio įstatymo nuostatos suderintos su šio įstatymo priede nurodytais Europos Sąjungos teisės aktais.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Biologinė medžiaga** – medžiaga, turinti genetinės informacijos ir galinti daugintis arba būti dauginama biologinėje sistemoje.

2. **Europos patentas** – patentas, išduotas pagal Europos patentų konvenciją.

3. **Europos patento paraiška** – paraiška gauti Europos patentą, paduota pagal Europos patentų konvenciją, taip pat tarptautinė patento paraiška, kai Europos patentų tarnyba yra nurodytoji arba pasirinktoji tarnyba, o Lietuvos Respublika yra nurodytoji valstybė.

4. **Europos patentų konvencija** – Europos patentų išdavimo konvencija (Europos patentų konvencija), pasirašyta 2000 m. lapkričio 29 d. Miunchene.

5. **Išimtinė patento licencija** – patento licencija, pagal kurią licenciaras, suteikęs licenciatui teisę naudoti licencijos dalyką, netenka teisės suteikti tokių pačių licencijų kitiems asmenims ir neturi teisės pats naudoti licencijos dalyko licenciatui suteiktomis teisėmis.

6. **Išplėstas Europos patentas** – Europos patentas, išduotas Europos patentų tarnybos pagal Europos patento paraišką, kurioje prašoma jo galiojimą išplėsti į Lietuvos Respubliką.

7. **Išradėjas** – fizinis asmuo, sukūręs išradimą.

8. **Mikrobiologinis būdas** – bet koks būdas, kuriame dalyvauja ar susidaro mikrobiologinė medžiaga arba kuriuo tokia medžiaga yra veikiamą.

9. **Neišimtinė patento licencija** – patento licencija, pagal kurią licenciaras licenciatui suteikia teisę naudoti licencijos dalyką pasilikdamas teisę suteikti tokią teisę kitiems asmenims ir naudoti licencijos dalyką pats.

10. **Pareiškėjas** – patento paraišką padavęs asmuo ar šių asmenų grupė.

11. **Paryžiaus konvencija** – 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės apsaugos, peržiūrėta Stokholme 1967 m. liepos 14 d. ir papildyta 1979 m. rugsėjo 28 d.

12. **Patentinės kooperacijos sutartis** – Patentinės kooperacijos sutartis, pasirašyta 1970 m. birželio 19 d. Vašingtone, peržiūrėta 1979 m. rugsėjo 28 d. ir 1984 m. vasario 3 d.

13. **Patentinis patikėtinis** – fizinis asmuo, Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintų Patentinių patikėtinių nuostatų nustatyta tvarka įrašytas į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių registrą.

14. **Patento licencija** – licenciaro – pareiškėjo arba patento savininko – leidimas kitam asmeniui – licenciatui naudoti išradimą, kuris yra paskelbtos patento paraiškos arba išduoto patento objektas, licencinėje sutartyje nurodytomis sąlygomis. Licencija gali būti išimtinė ir neišimtinė.

15. **Patento paraiška** – pagal šį įstatymą Lietuvos Respublikos valstybiniam patentų biurui (toliau – Valstybinis patentų biuras) pateiktų dokumentų ir duomenų gauti patentą visuma.

16. **Patento savininkas** – asmuo, kuriam šio įstatymo nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje išduotas patentas.

17. **Patento sublicencija** – licenciato leidimas kitam asmeniui naudoti išradimą, kuris yra paskelbtos patento paraiškos arba išduoto patento objektas, sublicencinėje sutartyje nurodytomis sąlygomis.

18. **Patentų paraiškų padavimo, ekspertizės ir patentų išdavimo taisyklės (toliau – Taisyklės)** – Valstybinio patentų biuro taisyklės, kuriose nurodoma patentų paraiškų padavimo, ekspertizės ir patentų išdavimo tvarka.

19. **Tarptautinė paroda** – oficiali arba oficialiai pagal Konvenciją dėl tarptautinių parodų, pasirašytą Paryžiuje 1928 m. lapkričio 22 d., iš dalies pakeistą ir papildytą 1948 m. gegužės 10 d., 1966 m. lapkričio 16 d., 1972 m. lapkričio 30 d. protokolais ir 1982 m. birželio 24 d., 1988 m. gegužės 31 d. pakeitimais, pripažinta tarptautinė paroda.

20. **Tarptautinė patento paraiška** – pagal Patentinės kooperacijos sutartį paduota patento paraiška.

ANTRASIS SKIRSNIS IŠRADIMŲ APSAUGA

3 straipsnis. Išradimų teisinės apsaugos forma

Išradimų teisinės apsaugos forma yra patentas, kurį išduoda Valstybinis patentų biuras šio įstatymo nustatyta tvarka.

4 straipsnis. Patentabilūs išradimai

1. Bet kokios technikos srities išradimai yra patentabilūs, jeigu jie yra nauji, atitinka išradimo lygį ir turi pramoninį pritaikomumą.

2. Išradimais nelaikomi:

1) atradimai, mokslo teorijos ir matematiniai metodai;

2) gaminių išoriniai vaizdai;

3) žaidimų, intelektinės arba ūkinės veiklos planai, taisyklės ir būdai, taip pat kompiuterių programos;

4) informacijos teikimo būdai;

5) natūralioje aplinkoje esantis žmogaus kūnas ar jo elementas, įskaitant geno seką ar jos dalis, bet kuriais jo formavimosi ir raidos etapais. Ši nuostata netaikoma išskirtam iš žmogaus kūno ar kitaip, taikant technologinį procesą, gautam elementui, taip pat geno sekai ar jos daliai, net jeigu šio elemento struktūra yra tapati natūralioje aplinkoje esančio elemento struktūrai.

5 straipsnis. Patentabilumo išimtys

1. Patentai neišduodami:

1) žmonių arba gyvūnų gydymo terapiniams arba chirurginiams būdams, ligų diagnozavimo ir profilaktikos būdams, kurie taikomi žmogaus arba gyvūno kūnui. Ši nuostata netaikoma, jeigu išradimo objektas yra įrenginys arba medžiaga ar kompozicija, naudojami šiame punkte nurodytiems būdams;

2) augalų arba gyvūnų veislėms ar iš esmės biologiniams jų išvedimo būdams. Ši nuostata netaikoma mikrobiologiniams augalų arba gyvūnų produkavimo būdams ir šiais būdais gautiems

produktams, taip pat augalams ar gyvūnams, jeigu išradimo techninis įgyvendinimas neapsiriboja konkrečia augalo arba gyvūno veisle;

3) išradimams, kurių komercinis panaudojimas prieštarautų visuomenės interesams, moralės ir humaniškumo principams. Sprendimai neišduoti patentų negali būti priimami vien dėl to, kad naudoti tokius išradimus draudžiama pagal įstatymus ar kitus teisės aktus.

2. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytais pagrindais patentai neišduodami *inter alia*:

- 1) žmonių klonavimo būdams;
- 2) žmogaus lytinių ląstelių genetinės linijos tapatumo keitimo būdams;
- 3) žmogaus embrionų naudojimui pramoniniais arba komerciniais tikslais;
- 4) genetinio gyvūnų tapatumo modifikavimo būdams, kurie gali jiems sukelti kančių be didesnės medicininės naudos žmonėms ar gyvūnams, ir šiais būdais produkuotiems gyvūnams.

3. Patentabiliais gali būti pripažinti išradimai, susiję su objektu, kurį sudaro biologinė medžiaga arba kuriame yra biologinės medžiagos, taip pat išradimai, kurie yra būdai, kuriais biologinė medžiaga gaunama, apdorojama arba naudojama. Iš natūralios aplinkos išskiriama arba techninių procesų metu gaminama biologinė medžiaga gali būti išradimo objektas, net jeigu ji iki tol egzistavo gamtoje.

4. Kai išradimo objektas yra būdas, patento suteikiama teisinė apsauga suteikiama ir tuo būdu pagamintam gaminiui.

6 straipsnis. Išradimų naujumas

1. Išradimas yra naujas, jeigu jis nežinomas technikos lygiu.

2. Technikos lygiu laikoma visa, kas iki patento paraiškos padavimo datos, o kai pretenduojama į prioritetą, – iki prioriteto datos buvo viešai skelbta arba naudota Lietuvos Respublikoje ir užsienyje.

3. Išradimas nelaikomas nauju, jeigu jis, nors ir nežinomas technikos lygiu, yra aprašytas kito pareiškėjo patento paraiškoje, kurios padavimo data yra ankstesnė ir kuri buvo paskelbta oficialiame Valstybinio patentų biuro biuletenyje vėliau arba tą pačią dieną, kai buvo nustatytas technikos lygis, arba yra aprašytas Europos patento paraiškoje, kurios padavimo data yra ankstesnė ir vertimas pagal šio įstatymo 78 straipsnio 2 dalį buvo paskelbtas vėliau arba tą pačią dieną, kai buvo nustatytas technikos lygis.

4. Šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos nekliudo pripažinti bet kurios technikos lygio medžiagos ar kompozicijos patentabilumą, kai ta medžiaga ar kompozicija naudojamos taikant šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą būdą, jeigu toks naudojimas nežinomas technikos lygiu.

5. Šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatos taip pat nekliudo pripažinti bet kurios šio straipsnio 4 dalyje nurodytos medžiagos ar kompozicijos specifinio naudojimo taikant šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytą būdą patentabilumą, jeigu toks naudojimas nežinomas technikos lygiu.

7 straipsnis. Išradimo lygis

1. Laikoma, kad išradimas atitinka išradimo lygį, jeigu jis pagal technikos lygį nėra akivaizdus atitinkamos srities specialistui.

2. Jeigu technikos lygiui priskiriami šio įstatymo 6 straipsnio 3 dalyje nurodyti dokumentai, sprendžiant, ar išradimas atitinka išradimo lygį, į tokius dokumentus neatsižvelgiama.

8 straipsnis. Pramoninis pritaikomumas

Pramoninį pritaikomumą turi išradimas, kurį galima pagaminti ar panaudoti pramonėje, žemės ūkyje, sveikatos apsaugos ar kitose srityse.

9 straipsnis. Lengvatinis terminas

1. Išradimo patentabilumui pripažinti netrukdo informacijos apie išradimą paskleidimas, jeigu ši informacija buvo paskleista per 6 mėnesius iki patento paraiškos padavimo datos ir jeigu ją paskleidė:

- 1) asmuo, norėdamas pakenkti išradėjui arba jo teisių perėmėjui;
 - 2) išradėjas arba jo teisių perėmėjas, eksponuodamas išradimą tarptautinėje parodoje.
2. Išradėjas arba jo teisių perėmėjas, norintys pasinaudoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytu terminu, privalo įrodyti, kad jie turi teisę į šį terminą.

10 straipsnis. Teisė gauti patentą. Teisė į patentą išradimą atskirai sukūrus keliems išradėjams

1. Teisė gauti patentą priklauso išradėjui arba jo teisių perėmėjui, arba darbdaviui, kai išradimas yra tarnybinis. Jeigu išradimą sukūrė asmuo, atliekantis mokslinio tyrimo, projektavimo, konstravimo ir kitus kūrybinio pobūdžio darbus pagal sutartį su užsakovu, kuris finansuoja atitinkamą darbą, teisė gauti patentą nustatoma šioje sutartyje. Išradimo bendra autoriai turi lygias teises gauti patentą, jeigu jie nėra susitarę kitaip.

2. Jeigu keli išradėjai sukūrė tokį pat išradimą visiškai atskirai, teisė į patentą priklauso tam išradėjui, kuris pirmas padavė patento paraišką Valstybiniam patentų biurui ar turi ankstesnę prioriteto teisę į šį išradimą, jeigu vėliau ta patento paraiška nebuvo atšaukta ar laikoma atšaukta.

11 straipsnis. Tarnybiniai išradimai

1. Tarnybinis išradimas – tai išradimas, sukurtas:

- 1) darbo sutarties, kuri numato išradybos veiklą, vykdymo metu;
- 2) kai yra konkretus pavedimas, projektavimo, konstravimo, mokslinio tyrimo arba technologijų kūrimo metu;
- 3) naudojantis sukaupta darbdavio patirtimi arba jo technologijomis ir įrengimais.

2. Darbuotojas, sukūręs tarnybinį išradimą, privalo nedelsdamas apie tai raštu pranešti darbdaviui. Iki patento paraiškos padavimo darbdavys ir darbuotojas negali atskleisti išradimo esmės tretiesiems asmenims. Jeigu darbdavys atsisako teisės gauti patentą arba per 4 mėnesius nepraneša išradėjui apie ketinimą pasinaudoti šia teise, teisė gauti patentą pereina išradėjui.

3. Patento paraiška dėl tarnybinio išradimo paduodama Valstybiniam patentų biurui darbdavio vardu.

4. Darbdavys, gavęs tarnybinio išradimo patentą, privalo mokėti išradėjui autorinį atlyginimą. Šio atlyginimo dydis priklauso nuo išradimo ekonominės vertės ar kitos naudos, kurią darbdavys gali gauti panaudojęs šį išradimą. Autorinio atlyginimo ir jo mokėjimo sąlygos nustatomos darbdavio ir išradėjo pasirašomoje autorinio atlyginimo sutartyje. Autorinio atlyginimo sutartis sudaroma ne vėliau kaip per pusę metų nuo patento išdavimo arba per metus nuo išradimo naudojimo pradžios, jeigu išradimas pradėtas naudoti iki patento išdavimo. Jeigu darbdavys nevykdo autorinio atlyginimo mokėjimo sutarties reikalavimų arba tokia sutartis per šioje dalyje nurodytus terminus nesudaroma, išradėjas turi teisę kreiptis į teismą, kad būtų pripažintas tarnybinio išradimo patento savininku.

5. Autorinis atlyginimas nemokamas, jeigu darbuotojo darbo sutartyje yra numatytas išradimų kūrimas ir už tai jam buvo arba yra mokamas sutartas padidintas atlyginimas.

6. Jeigu tarp šalių nėra susitarimo, autorinio atlyginimo dydį nustato teismas.

7. Darbdavio ir darbuotojo teisės ir pareigos, susijusios su tarnybiniais išradimais, išskyrus autorinio atlyginimo mokėjimą, pasibaigia patentui netekus galios arba po metų nuo darbo santykių nutraukimo.

8. Darbdavys ir darbuotojas gali susitarti, kad teisė gauti patentą, teisė į patento paraišką arba teisė į patentą priklauso sukūrusiam išradimą darbuotojui. Šiuo atveju autorinis atlyginimas darbuotojui nemokamas, nebent susitariama kitaip.

12 straipsnis. Išradėjo nurodymas

1. Patento paraiškoje ir patente turi būti nurodyta išradėjo arba išradėjų vardai ir pavardės.
2. Valstybinis patentų biuras, skelbdamas patento paraišką ar patentą, privalo nurodyti išradėjo arba išradėjų vardus ir pavardes.
3. Išradėjas turi teisę reikalauti, kad jo vardas ir pavardė nebūtų skelbiami. Dėl to jis turi

pateikti Valstybiniam patentų biurui prašymą. Valstybinis patentų biuras privalo šį prašymą patenkinti.

TREČIASIS SKIRSNIS PATENTŲ IŠDAVIMAS

13 straipsnis. Patento paraiškos padavimas. Patento paraiškos padavimo datos suteikimas

1. Norintis gauti patentą asmuo turi Valstybiniam patentų biurui paduoti patento paraišką. Patento paraišką gali paduoti keletas asmenų.

2. Patento paraiškos padavimo data laikoma diena, kurią Valstybinis patentų biuras gavo:

1) prašymą išduoti patentą arba dokumentą, kuriame yra nuoroda, kad pateiktus dokumentus reikia laikyti patento paraiška;

2) duomenis, pagal kuriuos galima nustatyti pareiškėjo tapatybę ir su juo susisiekti;

3) išradimo aprašymą, nors ir neatitinkantį Taisyklių reikalavimų, arba brėžinį (brėžinius), arba Taisyklių reikalavimus atitinkančią nuorodą į ankstesnę patento paraišką, kurios patvirtinta kopija turi būti pateikta Valstybiniam patentų biurui per Taisyklėse nustatytą terminą.

3. Patento paraiškai padavimo data nesuteikiama, jeigu nepateikiamas nors vienas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas dokumentas ar duomuo arba jeigu jie neatitinka Taisyklių reikalavimų, keliamų paraiškos padavimo datos suteikimui, ir šie trūkumai neištaisomi per Taisyklėse nustatytus terminus. Kad patento paraiškai padavimo data nesuteikiama, Valstybinis patentų biuras praneša pareiškėjui ir nurodo patento paraiškos padavimo datos nesuteikimo priežastis. Ištaisius trūkumus per Taisyklėse nustatytą terminą, patento paraiškos padavimo data laikoma diena, kurią Valstybinis patentų biuras gavo Taisyklių reikalavimus atitinkančius visus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus ar duomenis. Jeigu šioje dalyje nurodyti trūkumai neištaisomi, patento paraiškai padavimo data nesuteikiama.

4. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad trūksta išradimo aprašymo dalies arba brėžinio (brėžinių), į kuriuos patento paraiškoje daroma nuoroda, apie tai praneša pareiškėjui. Jeigu trūkstama išradimo aprašymo dalis arba brėžinys (brėžiniai) pateikiami per Taisyklėse nustatytą terminą, patento paraiškos padavimo data laikoma diena, kurią Valstybinis patentų biuras gavo šias trūkstamas išradimo aprašymo ar brėžinio (brėžinių) dalis arba visus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus ar duomenis, atsižvelgiant į tai, kuri iš šių datų yra vėlesnė.

5. Tais atvejais, kai pareiškėjas, paduodamas patento paraišką, pateikė prašymą suteikti prioritetą ir pagal šio straipsnio 4 dalį pateikė trūkstamą išradimo aprašymo dalį ar brėžinį (brėžinius), patento paraiškos padavimo data laikoma pagal šio straipsnio 2 dalį suteikta data, jeigu pareiškėjas per Taisyklėse nustatytą terminą pateikia:

1) prašymą suteikti paraiškos padavimo datą pagal šio straipsnio 2 dalį;

2) pagal Taisyklių reikalavimus patvirtintą ankstesnės patento paraiškos kopiją;

3) nuorodą į ankstesnės patento paraiškos ar jos vertimo dalį, kurioje yra trūkstama išradimo aprašymo dalis ar brėžinys (brėžiniai).

6. Jeigu trūkstama išradimo aprašymo dalis ar brėžinys (brėžiniai) nepateikiami per šio straipsnio 4 dalyje nurodytą terminą arba trūkstama išradimo aprašymo dalis ar brėžinys (brėžiniai) yra atšaukiami pagal šio straipsnio 7 dalį, atitinkama išradimo aprašymo dalis ar brėžinys (brėžiniai) nelaikomi patento paraiškos dalimi.

7. Pareiškėjas turi teisę per Taisyklėse nustatytą terminą atšaukti pagal šio straipsnio 4 dalį pateiktą trūkstamą išradimo aprašymo dalį ar brėžinį (brėžinius). Šiuo atveju paraiškos padavimo data laikoma diena, kurią gauti visi šio straipsnio 2 dalyje nurodyti dokumentai ar duomenys.

8. Remdamasis šio straipsnio 2 dalies 3 punktu arba 5 dalimi, Valstybinis patentų biuras Taisyklėse numatytais atvejais gali reikalauti pateikti ankstesnės patento paraiškos patvirtintos kopijos vertimą į valstybinę kalbą.

14 straipsnis. Atstovavimas

1. Patento paraišką pareiškėjas gali paduoti pats arba per atstovą, kuris turi būti įrašytas į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių sąrašą, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nustatytą atvejį.

2. Pareiškėjui, nuolat gyvenančiam Lietuvos Respublikoje arba turinčiam nuolatinę buveinę, įregistruotą filialą ar atstovybę Lietuvos Respublikoje, kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Europos patentų konvencijos valstybėje narėje, paduodant patento paraišką gali atstovauti teisės aktų nustatyta tvarka įgaliojtas darbuotojas.

3. Užsienio valstybių asmenys, nuolat negyvenantys Lietuvos Respublikoje ar neturintys nuolatinės buveinės, įregistruoto filialo ar atstovybės Lietuvos Respublikoje, kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ar Europos patentų konvencijos valstybėje narėje, su patento išdavimu susijusius veiksmus Valstybiniame patentų biure, įskaitant atstovavimą Valstybinio patentų biuro Apeliaciniame skyriuje, atlieka per atstovą, įrašytą į Lietuvos Respublikos patentinių patikėtinių sąrašą. Paduoti patento paraišką pagal šio įstatymo 13 straipsnį, sumokėti mokesį pagal šį įstatymą ir gauti Valstybinio patentų biuro patvirtinimą ar pranešimą, susijusį su šiais veiksmais, gali ir pats šioje dalyje nurodytas asmuo.

15 straipsnis. Patento paraiška. Mokesčio sumokėjimas

1. Patento paraišką sudaro:

- 1) prašymas išduoti patentą, atitinkantis Taisyklėse nustatytus prašymo turinio reikalavimus;
- 2) išradimo aprašymas;
- 3) išradimo apibrėžtis, sudaryta iš vieno ar daugiau apibrėžties punktų;
- 4) brėžiniai, jeigu jų reikia išradimo esmei paaiškinti ir jeigu jie nurodyti išradimo aprašyme;
- 5) referatas;

6) teisę paduoti patento paraišką patvirtinantis dokumentas (jeigu ją paduoda ne išradėjas) ir pareiškimas dėl išradimo autorystės;

7) dokumentas, patvirtinantis biologinės medžiagos deponavimą (jeigu reikia);

8) paprastos rašytinės formos įgaliojimas (jeigu reikia).

2. Mokesį už patento paraiškos padavimą pareiškėjas privalo sumokėti per 1 mėnesį nuo patento paraiškos padavimo datos.

16 straipsnis. Išradimo esmės atskleidimas

1. Išradimo aprašymas turi būti pateiktas pagal Taisyklėse nustatytus išradimo aprašymo turinio reikalavimus.

2. Išradimo aprašymas turi atskleisti išradimą aiškiai ir išsamiai, kad atitinkamos srities specialistas galėtų jį panaudoti.

3. Jeigu patento paraiška paduota dėl išradimo, kuriam naudojama biologinė medžiaga arba kuris susijęs su biologine medžiaga, kuri nėra viešai visuomenei prieinama ir kurios negalima aprašyti taip, kad išradimą galėtų panaudoti tos srities specialistas, išradimo aprašymas pripažįstamas nepakankamu. Ši nuostata netaikoma, jeigu biologinė medžiaga iki patento paraiškos padavimo datos teisės aktų nustatyta tvarka buvo atiduota saugoti deponavimo įstaigai ir Valstybiniam patentų biurui buvo pateiktas deponavimą patvirtinantis dokumentas.

17 straipsnis. Išradimo apibrėžtis

1. Išradimo apibrėžtį gali sudaryti vienas ar daugiau apibrėžties punktų. Už kiekvieną po penkioliktojo einantį apibrėžties punktą mokamas papildomas mokeskis.

2. Išradimo apibrėžtis nustato patento suteikiamos teisinės apsaugos ribas.

3. Išradimo apibrėžtis turi būti tiksli, konkreti ir paremta išradimo aprašymu.

4. Išradimo apibrėžtis pateikiama pagal Taisyklėse nustatytus reikalavimus.

18 straipsnis. Referatas

Referate Taisyklėse nustatyta tvarka pateikiama techninė informacija apie išradimą. Nustatant patento teisinės apsaugos ribas, į referatą neatsižvelgiama.

19 straipsnis. Išradimo vienumas

1. Patento paraiška paduodama dėl vieno išradimo arba išradimų grupės, kurią jungia bendra išradymo mintis.
2. Išradimo vienumo nesilaikymas nėra pagrindas išduotą patentą paskelbti negaliojančiu.

20 straipsnis. Atskirta paraiška

1. Pareiškėjas, kuris nesilaikė išradimo vienumo reikalavimų, privalo atskirti patento paraišką į dvi ar daugiau paraiškų (atskirtos patento paraiškos). Pareiškėjas gali savo iniciatyva atskirti patento paraišką į dvi ar daugiau paraiškų.
2. Kiekvienoje atskirtoje patento paraiškoje išradimo esmė neturi būti plačiau atskleista negu išradimo esmė pirminėje patento paraiškoje.
3. Kiekvienai atskirtai patento paraiškai nustatoma pirminės patento paraiškos padavimo data ir, jeigu pretenduojama į prioritetą, pirminės patento paraiškos prioriteto data.
4. Prioriteto dokumentai ir visi būtini vertimai, pateikti Valstybiniam patentų biurui su pirmine patento paraiška, tinka visoms atskirtoms patento paraiškoms.

21 straipsnis. Prioriteto teisė

1. Pareiškėjas, paduodamas patento paraišką, gali pateikti prašymą suteikti prioritetą pagal Paryžiaus konvenciją vienos ar kelių anksčiau paduotų patento paraiškų kitose valstybėse Paryžiaus konvencijos arba Pasaulio prekybos organizacijos narėse pagrindu, nurodydamas tos patento paraiškos ar patento paraiškų padavimo datą, numerį ir valstybę.
2. Prašymą suteikti prioritetą paduodantis pareiškėjas per 16 mėnesių nuo anksčiau paduotos patento paraiškos ar paduotų patento paraiškų padavimo datos Valstybiniam patentų biurui turi pristatyti anksčiau paduotos patento paraiškos ar paduotų patento paraiškų pagal Taisyklėse nustatytus reikalavimus patvirtintas kopijas. Valstybinis patentų biuras Taisyklėse numatytais atvejais gali reikalauti pateikti jų vertimą į valstybinę kalbą.
3. Pareiškėjas, paduodamas patento paraišką su prašymu suteikti prioritetą, gali pateikti pareiškimą, kad išradimo aprašymas, išradimo apibrėžtis ar brėžiniai arba jų dalys, kurių trūksta patento paraiškoje, bet kurie yra ankstesnėje patento paraiškoje, turi būti laikomi esančiais paduotoje patento paraiškoje.
4. Jeigu pareiškėjas nesilaiko šio straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų, laikoma, kad šio straipsnio 1 dalyje nurodytas prašymas suteikti prioritetą nebuvo paduotas.

22 straipsnis. Prašymo suteikti prioritetą taisyimas ar pildymas

1. Iki prioriteto termino pabaigos pateiktas prašymas suteikti prioritetą, sumokėjus nustatytą mokestį, gali būti taisomas ar pildomas, jeigu per Taisyklėse nustatytą terminą yra pateikiamas prašymas pataisyti ar papildyti prašymą suteikti prioritetą.
2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma, jeigu yra pateiktas prašymas paskelbti patento paraišką anksčiau pagal šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalį, išskyrus atvejus, kai šis prašymas yra atsiimamas likus ne mažiau kaip 2 mėnesiams iki patento paraiškos paskelbimo datos.

23 straipsnis. Prioriteto teisės atkūrimas

1. Tais atvejais, kai patento paraiškos padavimo data suteikiama ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo prioriteto termino pabaigos ir per šį terminą, sumokėjus nustatytą mokestį, yra pateikiamas motyvuotas prašymas atkurti prioriteto teisę, prioriteto teisė gali būti atkurta, jeigu prioriteto terminas yra praleistas nepaisant visų tam tikromis aplinkybėmis įdėtų būtinų pastangų.
2. Tais atvejais, kai per šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą nepateiktos anksčiau paduotos patento paraiškos ar paduotų patento paraiškų pagal Taisyklių reikalavimus patvirtintos kopijos, sumokėjus nustatytą mokestį, prioriteto teisė atkuriamą, jeigu per šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje nustatytą terminą yra pateikiamas prašymas atkurti prioriteto teisę ir anksčiau paduotos patento paraiškos ar paduotų patento paraiškų patvirtintos kopijos Valstybiniam patentų biurui pateikiamos per 1 mėnesį nuo šios paraiškos ar šių paraiškų pateikimo pareiškėjui datos, jei dėl jų gavimo į atitinkamą patentų tarnybą buvo kreiptasi per 14 mėnesių nuo prioriteto datos.

24 straipsnis. Ekspertizė

1. Valstybinis patentų biuras, atlikdamas patento paraiškos ekspertizę, nustato, ar pareiškėjas laikosi šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 1 dalyje, 15, 16, 17, 21 ir 31 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

2. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad patento paraiška neatitinka šio straipsnio 1 dalyje nurodytuose straipsniuose nustatytų reikalavimų, pasiūlo pareiškėjui šiuos reikalavimus įvykdyti per Taisyklėse nustatytą terminą. Jeigu pareiškėjas to nepadaro, laikoma, kad patento paraiška atšaukta.

3. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad patento paraiškoje su prašymu suteikti prioritetą trūksta išradimo aprašymo arba brėžinių dalies, nurodo pareiškėjui šiuos trūkumus ištaisyti. Pareiškėjas per Taisyklėse nustatytą terminą pasirinktinai arba pateikia trūkstamas išradimo aprašymo arba brėžinių dalis, arba pateikia šio įstatymo 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą pareiškimą.

4. Valstybinis patentų biuras, nustatęs, kad išradimas yra nepatentabilus šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalyje, 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais pagrindais, priima sprendimą patento paraišką atmesti.

25 straipsnis. Patento paraiškos taisymas. Patento paraiškos atšaukimas

1. Pareiškėjas turi teisę taisyti patento paraišką per visą jos nagrinėjimo Valstybiniame patentų biure laiką.

2. Patento paraiškos taisymas neturi keisti išradimo esmės ir išplėsti išradimo ribų.

3. Pareiškėjas turi teisę atšaukti patento paraišką bet kuriuo jos nagrinėjimo Valstybiniame patentų biure metu.

26 straipsnis. Patento paraiškos skelbimas

1. Jeigu patento paraiška atitinka šio įstatymo reikalavimus, Valstybinis patentų biuras savo oficialiame biuletenyje skelbia patento paraišką tokią, kokią pateikė pareiškėjas, praėjus 18 mėnesių nuo jos padavimo datos, o kai pretenduojama į prioritetą, – praėjus 18 mėnesių nuo jos prioriteto datos. Jeigu pareiškėjas raštu paprašo Valstybinį patentų biurą anksčiau paskelbti jo patento paraišką, Valstybinis patentų biuras šią patento paraišką skelbia, bet ne anksčiau kaip po 6 mėnesių nuo jos padavimo datos.

2. Patento paraiška neskelbiama, jeigu per 17 mėnesių nuo jos padavimo ar prioriteto datos ji buvo atšaukta arba laikoma atšaukta.

3. Paskelbtai patento paraiškai nuo jos paskelbimo iki patento išdavimo datos suteikiama laikina teisinė apsauga pagal šio įstatymo 35 straipsnį.

4. Jeigu paskelbta patento paraiška vėliau buvo atšaukta arba nuginknyta kito asmens, laikoma, kad patento paraiškai nebuvo suteikta šio straipsnio 3 dalyje nurodyta laikina teisinė apsauga.

5. Įslaptinus išradimą teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka, išradėjui išmokamas atlyginimas pagal valstybės paslapčių subjekto ir išradėjo sudarytą sutartį.

6. Išslaptinus išradimą teisės aktų nustatytais pagrindais ir tvarka, šio išradimo duomenys skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

27 straipsnis. Susipažinimas su patento paraiškos dokumentais, įslaptintais išradimais ir biologinės medžiagos mėginiu

1. Paskelbus patento paraišką, susipažinti su ja gali kiekvienas suinteresuotas asmuo. Susipažinti su patento paraiška iki jos paskelbimo galima tik gavus pareiškėjo rašytinį sutikimą.

2. Susipažinti su patento paraiška, kuri buvo atšaukta pagal šio įstatymo 25 straipsnio 3 dalį iki jos paskelbimo, galima tik gavus rašytinį ją atšaukusio asmens sutikimą.

3. Susipažinti su įslaptintu išradimu galima teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Jeigu prie patento paraiškos buvo pridėtas šio įstatymo 16 straipsnio 3 dalyje nurodytas biologinės medžiagos deponavimą patvirtinantis dokumentas, po patento paraiškos paskelbimo susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu gali kiekvienas suinteresuotas asmuo arba pareiškėjo

prašymu – tik nepriklausomas ekspertas. Po patento išdavimo, nesvarbu, ar jis panaikintas, ar pripažintas negaliojančiu, susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu gali kiekvienas asmuo.

5. Jeigu patento paraiška atmesta, yra atšaukta arba laikoma atšaukta, teisė susipažinti su biologinės medžiagos mėginiu pareiškėjo prašymu gali būti apribota suteikiant šią teisę tik nepriklausomam ekspertui dvidešimčiai metų nuo patento paraiškos padavimo datos. Tokiu atveju taikomos šio straipsnio 7 dalies nuostatos.

6. Šio straipsnio 4 ir 5 dalyse nurodyti pareiškėjo prašymai pateikiami ne vėliau kaip likus 1 mėnesiui iki patento paraiškos paskelbimo dienos.

7. Biologinės medžiagos mėginys šio straipsnio 4 dalyje nurodytam suinteresuotam asmeniui ar nepriklausomam ekspertui pateikiamas tik tuo atveju, jeigu patento galiojimo laikotarpiui jis įsipareigoja:

- 1) neperduoti biologinės medžiagos mėginio ar iš jo gautos medžiagos tretiesiems asmenims;
- 2) nenaudoti biologinės medžiagos mėginio ar iš jo gautos medžiagos jokiems kitiems tikslams, išskyrus eksperimentus, nebent pareiškėjas ar patento savininkas aiškiai leistų nesilaikyti šio įsipareigojimo.

28 straipsnis. Patento išdavimas

1. Jeigu paskelbta patento paraiška nėra atšaukta ar nelaikoma atšaukta ir pareiškėjas per 3 mėnesius nuo patento paraiškos paskelbimo datos sumokėjo nustatytą mokestį, Valstybinis patentų biuras priima sprendimą išduoti patentą.

2. Valstybinis patentų biuras, priėmęs sprendimą išduoti patentą, patento bibliografinius duomenis ir išradimo apibrėžtį paskelbia oficialiame biuletenyje ir per 3 mėnesius nuo sprendimo priėmimo dienos išduoda patentą.

3. Patento dokumento formą ir jame įrašomų duomenų kiekį nustato Valstybinis patentų biuras.

4. Išduodamas vienas patento egzempliorius. Kai pareiškėjai keli ir jie nesusitaria kitaip, patentas išduodamas prašyme išduoti patentą nurodytam pirmam pareiškėjui.

5. Paskelbęs šio straipsnio 2 dalyje nurodytus duomenis, Valstybinis patentų biuras paskelbia patento aprašymą, apimančią išradimo aprašymą, išradimo apibrėžtį ir brėžinius.

29 straipsnis. Lietuvos Respublikos patentų registras

1. Lietuvos Respublikos patentų registras yra valstybės registras, kurį tvarko Valstybinis patentų biuras. Valstybinis patentų biuras yra vadovaujančioji Lietuvos Respublikos patentų registro tvarkymo įstaiga ir tvarkymo įstaiga.

2. Lietuvos Respublikos patentų registro objektas yra duomenys apie patentą, taip pat patento taisymo ir kiti su patento išdavimu, naudojimu ir apsauga susiję duomenys.

3. Lietuvos Respublikos patentų registro objektų registravimo tvarka, registro duomenų tvarkymas reglamentuoti Lietuvos Respublikos patentų registro nuostatuose.

4. Kiekvieno asmens, sumokėjusio mokestį, prašymu Valstybinis patentų biuras išduoda išrašą iš Lietuvos Respublikos patentų registro.

30 straipsnis. Pakeitimai patento paraiškoje, patente ir Lietuvos Respublikos patentų registre

1. Pareiškėjas, patento savininkas ar jų atstovai privalo pranešti Valstybiniam patentų biurui, jeigu:

- 1) pasikeitė pareiškėjo ar patento savininko pavadinimas ar vardas, pavardė arba buveinės ar gyvenamosios vietos adresas;
- 2) pasikeitė pareiškėjo ar patento savininko atstovas arba atstovo gyvenamosios vietos (buveinės) adresas, įskaitant susirašinėjimui skirtą adresą;
- 3) visiškai arba iš dalies pasikeitė pareiškėjas arba patento savininkas;
- 4) reikia ištaisyti technines klaidas.

2. Pareiškėjas, patento savininkas ar jų atstovai, prašydami įrašyti pakeitimą patento

paraiškoje ar Lietuvos Respublikos patentų registre šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais, turi sumokėti nustatytą mokestį ir pateikti šiuos dokumentus:

- 1) prašymą įrašyti pakeitimą patento paraiškoje ar Lietuvos Respublikos patentų registre;
- 2) šios dalies 1 punkte nurodytą prašymą pagrindžiančius dokumentus.

3. Gavęs šio straipsnio 2 dalyje nurodytus dokumentus, Valstybinis patentų biuras per 1 mėnesį nuo dokumentų gavimo dienos juos patikrina ir, jeigu dokumentai atitinka šio įstatymo ir Taisyklių reikalavimus, pakeitimą įrašo į patento paraišką ar Lietuvos Respublikos patentų registrą.

4. Pakeitimas įsigalioja nuo jo įrašymo dienos. Apie pakeitimą Lietuvos Respublikos patentų registre skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

5. Patento savininkas turi teisę reikalauti, kad Valstybinis patentų biuras padarytų patento pakeitimus – ištaisytų technines klaidas ar netikslumus. Valstybinis patentų biuras privalo vykdyti teisėtus patento savininko reikalavimus.

6. Valstybinio patentų biuro padarytos techninės klaidos ištaisomos be mokesčio.

31 straipsnis. Valstybiniam patentų biurui pateikiamiems dokumentams taikomi reikalavimai

1. Dokumentai Valstybiniam patentų biurui pateikiami valstybine kalba. Išradimo aprašymas ar brėžinys (brėžiniai) patento paraiškos padavimo datos suteikimo tikslais pagal šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 3 punktą gali būti pateikti bet kokia kalba.

2. Pateikę dokumentus ne valstybine kalba, pareiškėjas, patento savininkas ar jų atstovai Valstybinio patentų biuro prašymu per 3 mėnesius nuo dokumentų pateikimo dienos privalo pateikti jų vertimą į valstybinę kalbą.

3. Valstybiniam patentų biurui pagal šį įstatymą pateikiamų užsienyje išduotų dokumentų legalizuoti ar tvirtinti pažyma (*Apostille*) nereikia.

4. Konkretūs patento paraiškai ir kitiems dokumentams taikomi reikalavimai nustatomi Taisyklėse.

5. Laikoma, kad šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 2–8 punktuose nurodytą paraišką sudarančių dokumentų, pateiktų ne valstybine kalba, vertimas atitinka originalo tekstą, kol neįrodyta priešingai.

6. Dokumentas laikomas nepaduotu, jeigu pareiškėjas, patento savininkas ar jų atstovai per šiame įstatyme nustatytus terminus nepateikia reikiamų dokumentų ar jie neatitinka nustatytų reikalavimų.

32 straipsnis. Patento paraiškos nagrinėjimo tęsimas

1. Jeigu praleistas šio įstatymo 24 straipsnio 2 ar 3 dalyje nustatytas terminas, pareiškėjas arba jo atstovas, sumokėję nustatytą mokestį, per 2 mėnesius nuo Valstybinio patentų biuro pranešimo dėl termino praleidimo išsiuntimo dienos gali Valstybiniam patentų biurui pateikti prašymą tęsti patento paraiškos nagrinėjimą. Kartu su šiuo prašymu pateikiami dokumentai, įrodantys, kad atliktas veiksmas, dėl kurio prašoma tęsti patento paraiškos nagrinėjimą.

2. Sprendimą tęsti patento paraiškos nagrinėjimą priima Valstybinis patentų biuras Taisyklėse nustatyta tvarka.

33 straipsnis. Teisių atkūrimas

1. Kai pareiškėjas ar patento savininkas praranda su patento paraiška ar patentu susijusias teises tik dėl to, kad nesilaikė šio įstatymo 21 straipsnio 2 dalyje, 28 straipsnio 1 dalyje, 31 straipsnio 2 dalyje, 36 straipsnio 5 dalyje, 71 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 79 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų terminų, sumokėjęs nustatytą mokestį, šios teisės atkuriamos, jeigu pateikiamas prašymas atkurti prarastas teises ir terminas buvo praleistas nepaisant visų tam tikromis aplinkybėmis įdėtų būtinų pastangų.

2. Prašymas atkurti teises turi būti motyvuotas ir prie jo pridedami duomenys dėl termino praleidimo priežasčių. Pateikiant prašymą atkurti teises, kartu turi būti atliekamas veiksmas, dėl kurio buvo praleistas terminas.

3. Prašymas atkurti teises pateikiamas per 2 mėnesius nuo termino praleidimo priešasčių pašalinimo arba per 12 mėnesių nuo praleisto termino pabaigos dienos, o kai praleistas terminas susijęs su metų mokesčio nesumokėjimu, – per 12 mėnesių nuo termino, nurodyto Paryžiaus konvencijos 5bis straipsnyje pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuris iš šių terminų baigiasi anksčiausiai.

4. Asmuo, kuris visą laiką nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto teisių praradimo iki teisių atkūrimo sąžiningai naudojo ar iš tikrųjų ir rimtai rengėsi naudoti išradimą, kuris yra paskelbtos patento paraiškos ar išduoto patento objektas, gali be jokio mokesčio ir toliau jį taip naudoti savo versle ar savo verslo poreikiams.

34 straipsnis. Mokesčiai

Mokesčių dydis ir mokesčių mokėjimo tvarka nustatyti Lietuvos Respublikos mokesčių už pramoninės nuosavybės objektų registravimą įstatyme.

KETVIRTASIS SKIRSNIS PATENTO GALIOJIMAS

35 straipsnis. Patento savininko teisės

1. Kai patento objektas yra gaminys, patento savininkas turi išimtinę teisę drausti kitiems asmenims be jo leidimo gaminti, naudoti, siūlyti parduoti, parduoti, importuoti ar eksportuoti tą gaminį.

2. Kai patento objektas yra gaminio gamybos būdas, patento savininkas turi išimtinę teisę drausti kitiems asmenims be jo leidimo naudoti tą būdą ir naudoti, siūlyti parduoti, parduoti, importuoti ar eksportuoti tiesiogiai tuo būdu gautą gaminį.

3. Patento savininkas neturi teisės trukdyti kitiems asmenims atlikti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų veiksmų, jeigu jie:

1) atliekami savo poreikiams tenkinti ir neprieštaruoja ekonominiams patento savininko interesams;

2) atliekami eksperimentiniams arba mokslinių tyrimų tikslams ir tai netrukdo normaliai naudoti patentą ir nepagrįstai nepažeidžia teisėtų patento savininko interesų;

3) atliekami vienkartiniam vaistų gaminimui vaistinėje pagal receptą arba jeigu nurodyta, kaip naudotis taip pagamintais vaistais;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XII-1975](#), 2015-10-20, paskelbta TAR 2015-10-27, i. k. 2015-16929

4) susiję su gaminiais, kurie paties patento savininko arba jo sutikimu yra pateikti rinkai Europos ekonominės erdvės valstybėse.

4. Patento savininkas turi teisę uždrausti kitiems asmenims tiekti arba siūlyti tiekti pagrindinius patentuoto išradimo elementus, išskyrus tuos, kurie plačiai žinomi ūkinėje veikloje, jeigu jų tiekimas arba siūlymas tiekti reikalingas šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems veiksams atlikti.

5. Kai patento savininkas leidžia arba pats parduoda ar kitokiu komerciniu būdu perduoda ūkininkui augalų veisimo medžiagą naudoti žemės ūkyje, laikoma, kad jis suteikia ūkininkui teisę naudoti savo derliaus produktus veisimui ar dauginimui to ūkininko ūkyje. Šios išimties taikymo ribos ir sąlygos nustatytos 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnyje.

6. Kai patento savininkas leidžia arba pats parduoda ar kitokiu komerciniu būdu perduoda ūkininkui veislinius gyvulius ar kitokią gyvūnų dauginimo medžiagą, laikoma, kad jis suteikia ūkininkui teisę naudoti teisinę apsaugą turinčius naminius gyvulius žemės ūkio tikslais. Be to, tai reiškia, kad patento savininkas perduoda gyvūnus ar kitą gyvūnų veisimo medžiagą naudoti žemės ūkyje, bet ne pardavimui ar parduoti komerciniam veisimui.

7. Šio straipsnio 6 dalyje numatytos išimties taikymo ribos ir sąlygos gali būti nustatytos įstatymuose.

8. Teisės į patento paraišką ir patentą yra paveldimos.

36 straipsnis. Patento galiojimo terminas ir metų mokestis

1. Patentas galioja dvidešimt metų nuo patento paraiškos padavimo datos.
2. Patento galiojimo terminas priklauso nuo metų mokesčio mokėjimo.
3. Pirmas metų mokestis mokamas už trečiuosius patento galiojimo metus.
4. Metų mokestis sumokamas per 2 paskutinius patento galiojimo einamųjų metų mėnesius.
5. Metų mokestis gali būti sumokėtas per 6 mėnesius pasibaigus šio straipsnio 4 dalyje nurodytam terminui, tačiau šiuo atveju jis yra 50 procentų didesnis. Valstybinis patentų biuras apie tai praneša patento savininkui, jeigu metų mokestis nebuvo sumokėtas per šio straipsnio 4 dalyje nurodytą terminą.
6. Nesumokėjus metų mokesčio per šio straipsnio 5 dalyje nustatytą terminą, patentas panaikinamas. Patento panaikinimo data laikoma patento galiojimo termino, už kurį sumokėtas paskutinis metų mokestis, data.
7. Panaikinti patentai skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje nurodant patento numerį ir panaikinimo datą.

37 straipsnis. Papildomos apsaugos liudijimas

1. Papildomos apsaugos liudijimams taikomi 1992 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1768/92 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo ir 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo.
2. Papildomos apsaugos liudijimo galiojimo terminas priklauso nuo metų mokesčio mokėjimo.
3. Pirmas metų mokestis už papildomos apsaugos liudijimo galiojimą sumokamas per 2 paskutinius patento paskutinių galiojimo metų mėnesius. Kitų metų mokesčių už papildomos apsaugos liudijimo galiojimą mokėjimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 36 straipsnio 4 dalies nuostatos. Metų mokesčių už papildomos apsaugos liudijimo galiojimą mokėjimui *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 36 straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatos.

38 straipsnis. Teisinės apsaugos apimtis ir išradimo apibrėžties aiškinimas

1. Patentui suteikiamos teisinės apsaugos apimtį nustato išradimo apibrėžtis. Išradimo aprašymas ir brėžiniai skiriami išradimo apibrėžčiai paaiškinti.
2. Išradimo apibrėžtis apima ne tik visus joje išdėstytus požymius, bet ir juos atitinkančius ekvivalentus.
3. Požymis yra laikomas ekvivalentišku nurodytajam išradimo apibrėžtyje, jeigu:
 - 1) jis atlieka tą pačią funkciją ir tokiu pat būdu, duoda tokį pat kaip ir išradimo apibrėžtyje nurodytas požymis rezultatą;
 - 2) atitinkamos srities specialistui akivaizdu, kad tokį pat rezultatą, koks gaunamas naudojant išradimo apibrėžtyje nurodytą požymį, galima gauti taikant ekvivalentišką požymį.
4. Valstybinis patentų biuras privalo atsižvelgti į bet kurį pareiškėjo ar patento savininko rašytinį pareiškimą dėl išradimo apibrėžties susiaurinimo, paduotą iki patento išdavimo arba patento galiojimo metu.
5. Jeigu patento aprašyme pateikiami išradimo naudojimo, atliekamų funkcijų ar jų pagrindu gautų rezultatų pavyzdžiai, išradimo apibrėžties aiškinimas tais pavyzdžiais neapsiriboja.

39 straipsnis. Biotechnologinių išradimų teisinės apsaugos apimtis

1. Specifinių požymių biologinės medžiagos patento suteikiama teisinė apsauga apima ir bet kurią tos pačios ar skirtingos formos biologinę medžiagą, turinčią tuos pačius požymius, gautą iš pirmosios medžiagos veisimo arba dauginimo būdu.
2. Specifinių požymių biologinės medžiagos gavimo būdo patento suteikiama teisinė apsauga apima ir tiesiogiai tuo būdu gautą biologinę medžiagą, ir bet kurią kitą tos pačios ar skirtingos formos biologinę medžiagą, turinčią tuos pačius požymius, gautą iš pirmosios medžiagos veisimo

arba dauginimo būdu.

3. Produkto, turinčio ar sudarančio genetinę informaciją, patento suteikiama teisinė apsauga apima ir visas medžiagas, kuriose yra produktas ir savo funkcijas atliekanti genetinė informacija, išskyrus žmogaus kūną ar jo elementus, įskaitant geno seką ar jos dalis natūralioje aplinkoje bet kuriais jų formavimosi ir raidos etapais.

4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nustatyta teisinė apsauga neapima biologinės medžiagos, veisimo arba dauginimo būdu gautos iš kitos biologinės medžiagos, kurią patento savininkas pateikė ar leido pateikti Europos ekonominės erdvės rinkai, kai veisimas arba dauginimas yra neišvengiamas panaudojimo, dėl kurio biologinė medžiaga buvo pateikta rinkai, rezultatas, jeigu gautoji medžiaga nebus naudojama kitam veisimui arba dauginimui.

40 straipsnis. Pirmalaikio naudojimo teisė

1. Asmenys, kurie naudojo arba visiškai pasirengė naudoti išradimą iki patento paraiškos padavimo datos, o kai prašoma suteikti prioritetą, – iki patento paraiškos prioriteto datos, neatsižvelgdami į patento savininko valią, gali išradimą naudoti taip, kaip naudojo ar numatė naudoti pasirengimo metu.

2. Pirmalaikio naudojimo teisė gali būti perduota tik kartu su įmone ar jos veikla arba su ta įmonės ar jos veiklos dalimi, kurioje išradimas buvo panaudotas arba rengiamasi jį naudoti.

41 straipsnis. Patento savininko teisės užsienio transporto priemonių atžvilgiu

Patento savininko teisių pažeidimu nelaikomas:

1) priemonių, kurios yra patento objektai, naudojimas užsienio valstybių jūrų laivuose, kai šie laivai laikinai arba atsitiktinai yra Lietuvos Respublikos vandenyse, jeigu šios priemonės naudojamos tik laivų reikalams;

2) priemonių, kurios yra patento objektai, naudojimas užsienio oro arba sausumos transporto priemonių konstrukcijose arba šių priemonių eksploatavimas, arba jų naudojimas pagalbiniuose įrengimuose, kai šios transporto priemonės laikinai ar atsitiktinai yra Lietuvos Respublikoje.

PENKTASIS SKIRSNIS

TEISIŲ PERDAVIMAS, LICENCIJAVIMAS, ĮKEITIMAS IR AREŠTAS

42 straipsnis. Teisės į patento paraišką ar patentą perdavimas

1. Sutartis dėl teisės į patento paraišką ar patentą perdavimo turi būti sudaryta raštu.

2. Teisės į patento paraišką ar patentą perdavimas, sumokėjus mokesį, įrašomas į Lietuvos Respublikos patentų registrą vienos iš sutarties dėl teisės perdavimo šalių prašymu, jeigu Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai:

1) prašymas įrašyti teisės perdavimą į Lietuvos Respublikos patentų registrą;

2) teisės perdavimą patvirtinantis dokumentas;

3) paprastos rašytinės formos įgaliojimas atstovui (jeigu reikia).

3. Valstybinis patentų biuras per 1 mėnesį nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos patikrina gautus dokumentus ir, jeigu jie atitinka šio straipsnio ir Taisyklių reikalavimus, teisės į patento paraišką ar patentą perdavimo duomenis įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą.

4. Teisės į patento paraišką ar patentą perdavimas įsigalioja nuo jo įrašymo į Lietuvos Respublikos patentų registrą dienos. Duomenys apie teisės į patento paraišką ar patentą perdavimą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

43 straipsnis. Teisės į patento paraišką ar patentą pripažinimas kitam asmeniui

Suinteresuotas asmuo gali pareikšti teismui ieškinį dėl teisės į patento paraišką ar patentą pripažinimo, jeigu esminiai išradimo požymiai, aprašyti patento paraiškoje arba patente, yra sukurti jo, o ne patento paraiškos pareiškėjo ar patento savininko.

44 straipsnis. Teisės į patento paraišką ar patentą bendrosios nuosavybės teisės įgyvendinimas

1. Teisė į patento paraišką ar patentą gali priklausyti bendrosios nuosavybės teise keliems pareiškėjams arba keliems patento bendraturčiams.

2. Kiekvienas iš patento paraiškos pareiškėjų turi teisę atskirai, be kitų sutikimo, perleisti teisės į paraišką savąją dalį, tačiau atšaukti patento paraišką ar sudaryti licencinę sutartį dėl paskelbtos patento paraiškos su kitais asmenimis pareiškėjai gali tik kartu.

3. Kiekvienas patento bendraturtis turi teisę atskirai, be kitų sutikimo, perleisti teisės į patentą savąją dalį, kreiptis į teismą su ieškiniu dėl patento pažeidimo.

4. Bendraturčiai tik kartu gali atsisakyti patento suteikiamos teisinės apsaugos arba sudaryti licencinę sutartį su kitais asmenimis.

45 straipsnis. Licencinė sutartis

1. Pareiškėjas arba patento savininkas turi teisę suteikti kitam asmeniui išimtinę ar neišimtinę patento licenciją naudoti išradimą visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje arba tam tikroje jos dalyje.

2. Licencinės sutarties duomenys, sumokėjus mokestį, įrašomi į Lietuvos Respublikos patentų registrą vienos iš licencinės sutarties šalių prašymu. Kartu su prašymu įrašyti licencinės sutarties duomenis į Lietuvos Respublikos patentų registrą Valstybiniam patentų biurui pateikiami šie dokumentai ar duomenys:

1) abiejų sutarties šalių pasirašytas licencinės sutarties sudarymą patvirtinantis dokumentas ar notaro patvirtintas licencinės sutarties išrašas;

2) paprastos rašytinės formos įgaliojimas atstovui (jeigu reikia).

3. Licencinės sutarties sudarymą patvirtinančiame dokumente arba licencinės sutarties išrašė turi būti nurodyta:

1) paskelbtos patento paraiškos arba patento savininko pavadinimas arba vardas, pavardė ir buveinės arba gyvenamosios vietos adresas;

2) licenciatų pavadinimas arba vardas, pavardė ir buveinės arba gyvenamosios vietos adresas;

3) paskelbtos patento paraiškos arba patento, kuriems naudoti suteikiama patento licencija, numeris;

4) licencinės sutarties rūšis;

5) licencinės sutarties sudarymo data ir galiojimo terminas;

6) licencinės sutarties galiojimo teritorija.

4. Valstybinis patentų biuras per 1 mėnesį nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytų dokumentų gavimo dienos patikrina gautus dokumentus ir, jeigu jie atitinka šio straipsnio ir Taisyklių reikalavimus, licencinės sutarties duomenis įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą.

5. Licencinė sutartis tretiesiems asmenims įsigalioja nuo jos duomenų įrašymo į Lietuvos Respublikos patentų registrą dienos. Duomenys apie licencinės sutarties įrašymą skelbiami Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

6. Paskelbtos patento paraiškos ar patento savininkas gali šio įstatymo 35 straipsnyje nurodytas teises panaudoti prieš licenciatą, jeigu šis nevykdo kurios nors licencinėje sutartyje numatytos sąlygos.

7. Šio straipsnio 1–6 dalių nuostatos mutatis mutandis taikomos patento sublicencinei sutarčiai.

46 straipsnis. Vieša licencija

1. Patento savininkas gali paduoti Valstybiniam patentų biurui pareiškimą, kad už tam tikrą atlyginimą jis sutinka leisti bet kuriam asmeniui naudotis išradimu licenciatų teisėmis. Šiuo atveju metų mokestis už patento galiojimą sumažinamas 50 procentų.

2. Valstybinis patentų biuras šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pareiškimo nepriima, jeigu į Lietuvos Respublikos patentų registrą jau yra įrašyta išimtinė patento licencija, patento savininko išduota tam pačiam išradimui.

3. Patento savininkas paduotą šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pareiškimą gali atšaukti bet kuriuo metu, apie tai raštu pranešęs Valstybiniam patentų biurui, jeigu Valstybinis patentų biuras dar nėra gavęs kitų asmenų rašytinių pranešimų apie ketinimą naudoti šį išradimą.

4. Norintis pasinaudoti vieša licencija asmuo paduoda prašymą pasinaudoti vieša licencija Valstybiniam patentų biurui. Tokiu būdu įgyta licencija yra laikoma neišimtinė.

5. Valstybinis patentų biuras, gavęs asmens prašymą pasinaudoti vieša licencija, neturi teisės įrašyti į Lietuvos Respublikos patentų registrą tam pačiam išradimui išduotą išimtinę patento licenciją, išskyrus atvejį, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pareiškimas yra vėliau atšaukiamas.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas patento savininko pareiškimas ir apie šio pareiškimo atšaukimą skelbiama Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

47 straipsnis. Teisės į patento paraišką ar patentą įkeitimas ar areštas

1. Teisė į patento paraišką ar patentą gali būti įkeista ar areštuota (laikinau apribota teisė naudoti, valdyti teisę į paraišką arba patentą arba ja disponuoti) Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

2. Gavęs hipotekos ar turto arešto aktų registro tvarkytojo pranešimą apie įkeistą ar areštuotą teisę į patento paraišką ar patentą, Valstybinis patentų biuras teisės į patento paraišką ar patentą įkeitimo ar arešto duomenis įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir apie tai paskelbia Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS PRIVERSTINĖ LICENCIJA

48 straipsnis. Priverstinė abipusė licencija, kai išradimas susijęs su saugoma augalo veisle

1. Jeigu selekcininkas negali gauti augalo veislės teisinės apsaugos ar ja pasinaudoti nepažeisdamas ankstesnio patento saugomų išimtinių teisių, jis už atlyginimą gali prašyti priverstinės licencijos dėl neišimtinės teisės naudotis patento saugomu išradimu tiek, kiek tokia licencija reikalinga norint pasinaudoti saugoma augalo veisle. Išdavus tokią licenciją, patento savininkas normaliomis sąlygomis turi teisę gauti abipusę licenciją naudoti apsaugotą veislę.

2. Jeigu biotechnologinio išradimo patento savininkas negali išradimu naudotis nepažeisdamas ankstesnės augalo veislės teisinės apsaugos, jis už atlyginimą gali prašyti priverstinės licencijos dėl neišimtinės teisės naudotis saugoma augalo veisle. Išdavus tokią licenciją, augalo veislės teisinės apsaugos savininkas normaliomis sąlygomis turi teisę gauti abipusę licenciją naudoti patentuotą išradimą.

3. Pareiškėjai, siekdami gauti šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas licencijas, privalo įrodyti, kad:

1) jie kreipėsi į biotechnologinio išradimo patento ar augalo veislės teisinės apsaugos savininką norėdami gauti sutartinę licenciją, bet jos negavo;

2) augalo veislė ar biotechnologinis išradimas, palyginti su patentuotu išradimu ar saugoma augalo veisle, reiškia didelę techninę pažangą ir turi svarią ekonominę reikšmę.

4. Sprendimą dėl šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priverstinių licencijų išdavimo, atlyginimo dydžio, kitų priverstinės licencijos sąlygų ir apimties priima teismas. Jeigu priverstinės licencijos išdavimo sąlygos pasikeičia ar išnyksta, biotechnologinio išradimo patento ar augalo veislės teisinės apsaugos savininko prašymu teismas gali panaikinti priverstinę licenciją arba pakeisti jos sąlygas.

5. Saugomų augalų veislių sąrašą ir Lietuvos Respublikos patentų registrą tvarkančios įstaigos yra atsakingos už šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priverstinių licencijų registravimą teisės aktų nustatyta tvarka.

6. Kai augalo veislės licenciją gali išduoti tik Bendrijos augalų veislių tarnyba, taikomos 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 29 straipsnio nuostatos.

49 straipsnis. Priverstinė licencija dėl farmacijos produktų

Priverstines licencijas pagal 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 816/2006 dėl patentų, susijusių su farmacijos produktų, eksportuojamų į šalis, turinčias problemų visuomenės sveikatos srityje, gamyba, priverstinio licencijavimo išduoda Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota kompetentinga institucija.

50 straipsnis. Išradimo naudojimas su Lietuvos Respublikos Vyriausybės leidimu

1. Lietuvos Respublikos Vyriausybė gali priimti nutarimą leisti asmeniui be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą Lietuvos Respublikos rinkoje, jeigu:

1) patentu saugomas išradimas yra susijęs su visuomenės poreikiais, nacionaliniu saugumu ir visuomenės sveikatos apsauga, ekonomiškai svarbių sektorių plėtra;

2) teismas nusprendžia, kad patento savininko ar licenciato išradimo naudojimo būdas riboja konkurenciją.

2. Išradimas gali būti naudojamas tik tam tikslui, dėl kurio buvo priimtas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nutarimas. Už išradimo naudojimą patento savininkui turi būti teisingai atlyginama, atsižvelgiant į išradimo ekonominę vertę.

3. Jeigu patento savininkas ar asmuo, kuriam leista naudoti patentuotą išradimą, prašo, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, atsižvelgdama į jų argumentus, gali pakeisti patentuoto išradimo naudojimo sąlygas ir leidimo galiojimo laiką.

4. Kai leidimas be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą duodamas patento, kuris patobulina jau anksčiau patentuotą išradimą (antrojo patento), savininkui ir tai gali pažeisti pirmojo patento savininko išimtinės teises, Lietuvos Respublikos Vyriausybė, prieš priimdama nutarimą leisti be patento savininko sutikimo naudoti šį patentuotą išradimą, atsižvelgia į papildomas sąlygas, t. y. ar:

1) išradimas, patentuotas antruoju patentu, reiškia didelę techninę pažangą ir turi svarią ekonominę reikšmę, palyginti su pirmuoju patentuotu išradimu;

2) pirmojo patento savininkas turi teisę į abipusę licenciją (leidimą vienas kitam naudotis patentuotais išradimais), kad galėtų naudoti antruoju patentu patentuotą išradimą;

3) leidimu suteikta teisė naudoti pirmuoju patentu patentuotą išradimą negali būti perduodama, išskyrus atvejus, kai perduodamas antrasis patentas.

5. Lietuvos Respublikos Vyriausybė gali pripažinti nutarimą leisti be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą netekusiu galios, jeigu aplinkybės, dėl kurių buvo leista naudoti patentuotą išradimą, išnyko arba asmuo patentuotą išradimą naudoja ne tuo tikslu, dėl kurio buvo priimtas nutarimas.

6. Leidimas be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą turi būti neišimtinis, t. y. patento savininkas nepraranda teisės pats naudoti patentuotą išradimą, ir neuždraudžia patento savininkui sudaryti licencines sutartis dėl patentuoto išradimo naudojimo ir toliau naudoti patentuotą išradimą ar kitaip įgyvendinti savo teises.

7. Leidimas be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą negali būti perduotas, išskyrus atvejus, kai įstatymų nustatyta tvarka yra perduodamas juridinis asmuo (jo dalis), kuriame naudojamas patentuotas išradimas.

8. Prie prašymo leisti be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą turi būti pridedami įrodymai, patvirtinantys, kad leidimo siekiantis asmuo prašė, bet negavo patento savininko leidimo naudoti patentuotą išradimą. Ši nuostata netaikoma ekstremaliųjų situacijų ar kitų ekstremaliųjų įvykių šalyje atvejais arba naudojant patentuotą išradimą nekomerciniais tikslais visuomenės poreikiams. Patento savininkui apie rengiamą nutarimą leisti be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą ir apie ketinimą naudoti patentuotą išradimą šio straipsnio 1 dalies 1 punkte numatytais tikslais turi būti pranešta raštu.

9. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai dėl leidimo be patento savininko sutikimo naudoti patentuotą išradimą gali būti skundžiami teismui įstatymų nustatyta tvarka.

10. Valstybinis patentų biuras, gavęs Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimą dėl leidimo

be patento savininko sutikimo naudoti išradimą, informaciją apie šį leidimą skelbia savo oficialaus biuletenio artimiausiame numeryje.

SEPTINTASIS SKIRSNIS GINČŲ NAGRINĖJIMAS. TEISIŲ GYNIMAS

51 straipsnis. Ginčus dėl išradimų teisinės apsaugos nagrinėjančios institucijos

Ginčus dėl išradimų patentavimo ir naudojimo nagrinėja šios institucijos:

1) Valstybinio patentų biuro Apeliacinis skyrius – iki patento išdavimo tarp pareiškėjo ir Valstybinio patentų biuro eksperto kilusius ginčus dėl patento paraiškos padavimo ir prioriteto datos nustatymo, ekspertizės išvadų ir atsisakymo išduoti patentą Valstybinio patentų biuro nustatyta tvarka;

2) Vilniaus apygardos teismas – ginčus dėl Valstybinio patentų biuro Apeliacinio skyriaus sprendimų, teisės į patento paraišką ar patentą pripažinimo kitam asmeniui, išduoto patento pripažinimo visiškai ar iš dalies negaliojančiu, paskelbtos patento paraiškos, kuriai suteikta laikina teisine apsauga, pažeidimo, išduoto patento pažeidimo, patento pažeidimo fakto nebuvimo nustatymo, šio įstatymo 48, 49 straipsniuose nurodytų licencijų išdavimo, panaikinimo ir sąlygų pakeitimo, patento panaikinimo.

52 straipsnis. Teisių gynimo būdai

1. Pareiškėjas, patento savininkas arba jų teisių perėmėjai, gindami savo teises, taip pat išimtinių licencijų licenciatai, gindami jiems suteiktas teises, įstatymų nustatyta tvarka turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti taikyti įstatymuose nustatytus teisių gynimo būdus.

2. Siekdamas užtikrinti įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus, taip pat draudimo atlikti veiksmus, dėl kurių gali būti realiai pažeistos teisės arba atsirasti žala, vykdymą, teismas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją tiems asmenims pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą.

3. Kai asmens, kuris įpareigojamas nutraukti neteisėtus veiksmus ar kuriam taikomos 58 straipsnyje nurodytos atkuriamosios priemonės, veiksmuose nėra kaltės dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas šio asmens prašymu gali įpareigoti jį sumokėti nukentėjusiai šaliai piniginę kompensaciją, jeigu taikant šioje dalyje nurodytus teisių gynimo būdus atsirastų neproporcingai didelė žala tam asmeniui ir jeigu piniginė kompensacija nukentėjusiai šaliai yra priimtina ir pakankama.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, gindami savo teises, turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojasi pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises. Šis draudimas apima su šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu susijusios informacijos perdavimo sustabdymą arba, jei tarpininkas techniškai gali tai atlikti, tokias teises pažeidžiančios informacijos pašalinimą, arba draudimą gauti šias teises pažeidžiančią informaciją. Toks teismo sprendimo įvykdymas neatleidžia tarpininko nuo atsakomybės už veiksmus ar neveikimą, susijusius su tokios informacijos laikymu ar perdavimu, buvusiu iki šio sprendimo įsigaliojimo.

5. Jeigu patento objektas yra gaminio gamybos būdas ir atsakovo gaminamas gaminys yra tapatus patentuotu gamybos būdu pagamintam gaminiui arba yra pagrindas manyti, kad jis gaminamas pažeidžiant patentą, o ieškovas negali nustatyti, kokių būdu pagamintas gaminys, atsakovas privalo įrodyti, kad tapataus gaminio gamybos būdas yra kitoks negu patentuotasis būdas.

6. Kai pateikiami įrodymai, kad tapataus gaminio gamybos būdas yra kitoks negu patentuotasis būdas, turi būti užtikrinta atsakovo gamybos ir komercinių paslapčių apsauga.

53 straipsnis. Teisė gauti informaciją

1. Nagrinėdamas ginčą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, teismas, remdamasis ieškovo pagrįstu prašymu, teismo proceso metu gali įpareigoti asmenis nedelsiant pateikti informaciją apie šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių ir paslaugų kilmę ir platinimo

būdus, ypač:

1) šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenine ir mažmenine prekyba užsiimančių asmenų, kuriems buvo skirtos nurodytos prekės, vardus (pavadinimus) ir adresus;

2) duomenis apie pagamintų, patiektų, gautų ar užsakytų šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių kiekį ir kainą, kuri buvo sumokėta ar turėjo būti sumokėta už tas prekes.

2. Pateikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją gali būti įpareigoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidėjai, kiti asmenys, kurie turi komerciniais tikslais savo žinioje šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančių prekių, kurie komerciniais tikslais naudojami šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančiomis paslaugomis arba kurie komerciniais tikslais teikia paslaugas, kurias tretieji asmenys naudoja darydami šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą, taip pat tie, kurie šioje dalyje nurodytų asmenų nurodymu dalyvauja gaminant ar platinant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes arba teikiant šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias paslaugas.

54 straipsnis. Įrodymai

1. Teismas šalies, kuri pateikė visus pagrįstai turimus ir jos reikalavimus pakankamai pagrindžiančius įrodymus ir kuri nurodė priešingos šalies turimus ir jos reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, prašymu Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali išreikalauti iš priešingos šalies šios turimus prašomus įrodymus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Teismas pakankamą gaminių skaičiaus atrankinę dalį laiko įtikinamu įrodymu, kad buvo pažeistos šio įstatymo nustatytos teisės.

2. Jeigu šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas padarytas komerciniais tikslais ir yra šio straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka iš priešingos šalies gali išreikalauti banko, finansinius ar komercinius dokumentus, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga. Jeigu tokie įrodymai per teismo nustatytą terminą nepateikiami be svarbių priežasčių arba atsisakoma leisti jais pasinaudoti, teismas turi teisę priimti sprendimą remdamasis jam pateiktais įrodymais.

55 straipsnis. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės

1. Laikinių apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonių taikymą reglamentuoja Civilinio proceso kodeksas ir šis įstatymas.

2. Kai yra pakankamas pagrindas įtarti, kad buvo šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimas, teismas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka gali taikyti laikinąsias apsaugos priemones, būtinas užkirsti kelią gresiantiems neteisėtiems veiksams, neteisėtiems veiksams skubiai nutraukti ir teismo galutiniam sprendimui įvykdyti, t. y.:

1) uždrausti asmenims daryti gresiantį šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

2) įpareigoti asmenis laikinai nutraukti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimą;

3) uždrausti tarpininkui teikti paslaugas tretiesiems asmenims, kurie šiomis paslaugomis naudojami pažeisdami šio įstatymo nustatytas teises;

4) areštuoti, uždrausti, kad patektų į apyvartą, arba išimti iš apyvartos šio įstatymo nustatytų teisių objektų kopijas ir prekes, jeigu įtariama, kad jos pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises;

5) areštuoti šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimu įtariamų asmenų turtą, kurį turi jie arba tretieji asmenys, įskaitant banko ir kitų kredito įstaigų sąskaitas; tuo tikslu taip pat reikalauti pateikti banko, finansinius ar komercinius dokumentus arba sudaryti galimybę susipažinti su šiais dokumentais, jeigu pažeidimas padarytas komerciniu tikslu;

6) taikyti kitas Civilinio proceso kodekse nustatytas priemones.

3. Jeigu pritaikytos šio straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytos laikinosios apsaugos priemonės yra pažeidžiamos ar šis pažeidimas tęsiasi, teismas gali įpareigoti pažeidimo padarymu įtariamus asmenis pateikti tinkamą galimos žalos kompensavimo užtikrinimą asmeniui, prašiusiam taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

4. Teismas turi teisę įpareigoti asmenį, kuris prašo taikyti laikinąsias apsaugos priemones, pateikti visus pagrįstai turimus įrodymus, galinčius pakankamai įtikinti, kad jis ar asmuo, kurio

interesai prašoma taikyti laikinasias apsaugos priemones, yra šio įstatymo nustatytų teisių turėtojas ar naudotojas ir kad pareiškėjo teisės pažeidžiamos arba kad gresia toks pažeidimas.

5. Teismas asmens, pateikusio visus pagrįstai turimus ir jo reikalavimus pagrindžiančius įrodymus, kad buvo pažeistos arba gresia, kad bus pažeistos, šio įstatymo nustatytos teisės, prašymu gali taikyti laikinasias apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemones, jeigu garantuojama konfidencialios informacijos apsauga, ir taip užtikrinti su įtariamu pažeidimu susijusius įrodymus, t. y.:

1) išsamiai aprašyti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančias prekes ir jas sulaikyti arba tik aprašyti;

2) areštuoti šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiančius gaminius, prireikus – medžiagas ir priemones, kurios yra naudojamos jų gamybai ir (arba) platinimui, bei su jais susijusius dokumentus ir juos paimti;

3) taikyti kitas skubias ir veiksmingas laikinasias priemones, numatytas Civilinio proceso kodekse.

6. Laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės gali būti taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, ypač tais atvejais, kai delsimas galėtų padaryti nepataisomą žalą pareiškėjui arba kai įrodoma grėsmė, kad įrodymai gali būti sunaikinti. Kad laikinosios apsaugos ir įrodymų užtikrinimo priemonės taikomos nepranešus atsakovui ir jo neišklausius, atsakovui turi būti pranešta nedelsiant, t. y. iš karto tas priemones pritaikius. Šalių prašymu, įskaitant teisę būti išklaustyti, laikinosios apsaugos priemonės gali būti peržiūretos siekiant per protingą terminą po pranešimo apie priemonių pritaikymą nuspręsti, ar šios priemonės turi būti pakeistos, panaikintos ar patvirtintos.

7. Jeigu teismas taikytas laikinasias apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemones panaikina arba jos tampa nepagrįstos dėl asmens, kuris kreipėsi dėl tų priemonių taikymo, veikimo ar neveikimo, arba įsiteisėja teismo sprendimas, nustatantis, kad šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo ar pažeidimo grėsmės nebuvo, arba asmuo, kuris kreipėsi dėl laikinųjų apsaugos ar įrodymų užtikrinimo priemonių taikymo, per teismo nustatytą terminą nepareiškia ieškinio, atsakovas turi teisę reikalauti atlyginti žalą, atsiradusią dėl tų priemonių taikymo.

56 straipsnis. Atkuriamosios priemonės

1. Šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys turi teisę kreiptis į teismą ir reikalauti atšaukti, išimti iš apyvartos gaminius (prekes) taip, kad jiems nebūtų padaryta žala ir būtų užtikrinta jų teisių apsauga (pvz., perdirbti į kitas prekes ar taikyti panašias priemones), ar sunaikinti gaminius (prekes), kuriuos teismas nustatė kaip pažeidžiančius šio įstatymo nustatytas teises, o prireikus – ir medžiagas bei priemones, daugiausia naudojamas tiems gaminiams (prekėms) sukurti ar gaminti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos priemonės taikomos nepaisant kitų asmens, prašančio taikyti šias priemones, žalos, atsiradusios dėl jo teisių pažeidimo, atlyginimo reikalavimų. Šios priemonės taikomos neatlygintinai, pažeidėjo lėšomis, atsižvelgiant į padaryto pažeidimo sunkumo ir taikomos priemonės santykį bei trečiųjų asmenų teisėtus interesus.

57 straipsnis. Turtinės žalos atlyginimas

1. Turtinės žalos atlyginimo tvarką reglamentuoja Civilinis kodeksas ir šis įstatymas.

2. Nustatydamas dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo faktiškai atsiradusios žalos (nuostolių) dydį, teismas atsižvelgia į pažeidimo esmę, padarytos žalos dydį, negautas pajamas, turėtas išlaidas, kitas svarbias aplinkybes. Pažeidėjo gauta nauda šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali būti pripažinta nuostoliais. Neteisėti gaminiai (prekės) gali būti perduoti tų teisių turėtojams šių prašymu.

3. Šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų negautų pajamų dydis nustatomas atsižvelgiant į tai, kokios pajamos būtų gautos teisėtai naudojant išradimą (t. y. į atlyginimą, kuris paprastai mokamas už teisėtą išradimo naudojimą), taip pat į konkrečias aplinkybes, kurios galėjo sudaryti sąlygas pajamoms gauti (teisių subjektų atlikti darbai, panaudotos priemonės, derybos dėl išradimo naudojimo sutarčių sudarymo ir kita).

4. Vietoj žalos (nuostolių), faktiškai atsiradusios dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo, atlyginimo šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti atlyginimo, kuris turėjo būti sumokėtas, jeigu pažeidėjas būtų teisėtai naudojęs išradimą (t. y. gavęs leidimą), o kai yra pažeidėjo tyčia ar didelis neatsargumas, – iki dviejų kartų didesnio šio atlyginimo.

5. Kai pažeidėjas atlieka veiksmus nežinodamas ir negalėdamas žinoti, kad jis pažeidžia šio įstatymo nustatytas teises (t. y. jo veiksmuose nėra kaltės), teismas šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų reikalavimu gali išreikalauti iš pažeidėjo gautą naudą. Pažeidėjo gauta nauda laikoma visa tai, ką pažeidėjas sutaupė ir (ar) gavo pažeisdamas šio įstatymo nustatytas teises. Pažeidėjo gauta nauda nustatoma ir išieškoma neatsižvelgiant į tai, ar pats teisių subjektas tokią naudą, kokią gavo pažeidėjas, būtų gavęs, ar ne. Nustatant pažeidėjo gautą naudą, teisių subjektas turi pateikti tik tuos įrodymus, kurie patvirtintų pažeidėjo gautas bendras pajamas; kokia yra pažeidėjo grynoji nauda (nauda atskaičius išlaidas), turi įrodyti pats pažeidėjas.

58 straipsnis. Teismo sprendimo paskelbimas

Sprendimą dėl šio įstatymo nustatytų teisių pažeidimo priimančias teismas šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų prašymu gali įpareigoti pažeidėją savo lėšomis paskelbti informaciją apie priimtą sprendimą, įskaitant viso ar dalies sprendimo paskelbimą visuomenės informavimo priemonėse ar kitokiu būdu. Teismo sprendimo paskelbimo būdas, sąlygos ir tvarka nustatomi pačiame sprendime. Šio įstatymo 52 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali reikalauti, kad pažeidėjas iš anksto sumokėtų į teismo nurodytą sąskaitą pinigų sumą, reikalingą informacijai apie priimtą teismo sprendimą ar teismo sprendimui paskelbti.

59 straipsnis. Patento pažeidimo fakto nebuvimo nustatymas

1. Suinteresuotas asmuo turi teisę pareikšti ieškinį, prašydamas teismo nustatyti, kad jo veikla nepažeidžia savininkui išduoto patento.

2. Patento savininkas apie iškeltą bylą dėl patento pažeidimo nebuvimo fakto nustatymo privalo pranešti visiems licenciatams. Licenciatas turi teisę, jeigu licencinėje sutartyje nenumatyta kitaip, dalyvauti nagrinėjant šią bylą.

60 straipsnis. Muitinės priežiūros priemonių taikymas

Šio įstatymo nustatytas teises pažeidžiantiems gaminiais (prekėmis), kurie importuojami iš trečiųjų valstybių į Lietuvos Respubliką arba iš jos eksportuojami į trečiąsias valstybes, turi būti taikomos Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytos muitinės priežiūros priemonės.

AŠTUNTASIS SKIRSNIS PATENTO PAKEITIMAI. PATENTO ATSISAKYMAS. PATENTO PRIPAŽINIMAS NEGALIOJANČIU

61 straipsnis. Patento pakeitimai

1. Patento savininkas, norėdamas susiaurinti patento suteikiamą teisinę apsaugą, sumokėjęs nustatytą mokestį, turi teisę reikalauti, kad Valstybinis patentų biuras padarytų patento pakeitimus.

2. Neleidžiama daryti tokių patento pakeitimų, kurie išplėstų patento paraiškoje nustatytas išradimo ribas.

3. Valstybinis patentų biuras padarytus patento pakeitimus įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir apie tai skelbia savo oficialiame biuletenyje. Patento pakeitimai įsigalioja nuo jų įrašymo į Lietuvos Respublikos patentų registrą dienos.

62 straipsnis. Patento atsisakymas

1. Patento savininkas gali atsisakyti patento apie tai raštu pranešdamas Valstybiniam patentų biurui. Patento atsisakymas gali būti dalinis, kai atsisakoma vieno ar daugiau išradimo apibrėžties punktų.

2. Valstybinis patentų biuras apie patento atsisakymą įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir apie tai paskelbia savo oficialiame biuletenyje.

3. Patento atsisakymas įsigalioja nuo tos datos, kai patento savininko prašymą gauna Valstybinis patentų biuras.

63 straipsnis. Patento pripažinimas negaliojančiu

1. Teismas pagal suinteresuotų asmenų ieškinį gali pripažinti patentą visiškai arba iš dalies negaliojančiu, jeigu:

1) išradimas pagal šio įstatymo 4–8 straipsnius yra nepatentabilus;

2) patente išradimo esmė neatskleista taip aiškiai ir išsamiai, kad jį galėtų panaudoti tos srities specialistas;

3) patento objektas yra platesnis negu paduotos patento paraiškos turinys arba patentas buvo išduotas pagal atskirtą patento paraišką, kuri yra platesnio turinio negu pirminė patento paraiška;

4) patento savininkas pagal šio įstatymo 11 straipsnio 1 dalį neturi teisės į patentą.

2. Jeigu patentas pripažįstamas iš dalies negaliojančiu, apribojamos patento suteikiamos teisės, sumažinama išradimo apibrėžties punktų ir atitinkamai pakeičiamas išradimo aprašymas ir brėžiniai.

64 straipsnis. Patento pripažinimo negaliojančiu pasekmės

1. Patentas, teismo pripažintas visiškai ar iš dalies negaliojančiu, netenka galios nuo patento paraiškos padavimo datos.

2. Įsigaliojus teismo sprendimui dėl patento pripažinimo visiškai ar iš dalies negaliojančiu, teismas savo sprendimą siunčia Valstybiniam patentų biurui, o šis duomenis apie patento pripažinimą visiškai ar iš dalies negaliojančiu įrašo į Lietuvos Respublikos patentų registrą ir skelbia savo oficialiame biuletenyje.

DEVINTASIS SKIRSNIS TARPTAUTINĖ PATENTO PARAIŠKA

65 straipsnis. Tarptautinė patento paraiška, kai Valstybinis patentų biuras yra gaunančioji patentų tarnyba

1. Patentinės kooperacijos sutarties, šio įstatymo ir šio įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatos taikomos tarptautinei patento paraiškai, kai Valstybinis patentų biuras yra gaunančioji patentų tarnyba.

2. Tarptautinė patento paraiška gali būti paduota Valstybiniam patentų biurui, jeigu pareiškėjas yra Lietuvos Respublikos pilietis ar Lietuvos Respublikos gyventojas arba turi buveinę Lietuvos Respublikoje.

3. Už tarptautinės patento paraiškos persiuntimą į Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos Tarptautinį biurą ir Tarptautinės paieškos organizaciją per 1 mėnesį nuo paraiškos gavimo dienos mokamas mokestis pagal Patentinės kooperacijos sutarties taisyklių 14 punktą.

4. Tarptautinė patento paraiška turi būti paduota Taisyklėse nustatyta kalba.

5. Tarptautinė patento paraiška, kurioje nurodyta ar pasirinkta Lietuvos Respublika, pagal Patentinės kooperacijos sutarties 45 straipsnio 1 dalį laikoma Europos patento paraiška.

66 straipsnis. Tarptautinė patento paraiška, kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba

1. Patentinės kooperacijos sutarties, šio įstatymo ir šio įstatymo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatos taikomos tarptautinei patento paraiškai, kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba.

2. Pagal Patentinės kooperacijos sutarties 21 straipsnį paskelbtai tarptautinei patento paraiškai, vadovaujantis šio įstatymo 26 straipsnio 3 dalimi, suteikiama laikina teisinė apsauga, kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba.

3. Laikina teisinė apsauga įsigalioja nuo datos, kai Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje buvo paskelbtas tarptautinėje patento paraiškoje nurodyto išradimo apibrėžties vertimas į valstybinę kalbą.

4. Kai Valstybinis patentų biuras yra nurodytoji ar pasirinktoji patentų tarnyba, tarptautinės patento paraiškos pareiškėjas, norėdamas pagal šį įstatymą gauti Lietuvos Respublikos patentą, privalo per Patentinės kooperacijos sutarties 22 ar 39 straipsnyje nustatytą terminą pateikti tarptautinės patento paraiškos vertimą į valstybinę kalbą ir sumokėti mokesį.

TAR pastaba. 66 straipsnis netenka galios praėjus 31 mėnesiui nuo šio įstatymo (Nr. XI-1261) įsigaliojimo datos (2012-02-03).

DEŠIMTASIS SKIRSNIS EUROPOS PATENTŲ GALIOJIMO IŠPLĖTIMAS

67 straipsnis. Bendrosios nuostatos

1. Europos patento paraiška ir Europos patentas, išplėsti į Lietuvos Respubliką, pagal šio skirsnio nuostatas turi tokia pat galią ir prilyginami pagal šį įstatymą paduotai patento paraiškai ir išduotam patentui.

2. Europos patento paraiškai ir Europos patentui, išplėstiems į Lietuvos Respubliką pagal šio skirsnio nuostatas, Europos patentų konvencijos reikalavimai netaikomi, jeigu ko kita nenustato šis įstatymas.

68 straipsnis. Prašymas išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą

1. Europos patento paraiška ir pagal ją išduotas Europos patentas išplečiami į Lietuvos Respubliką, jeigu to prašo pareiškėjas. Laikoma, kad prašymas išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą į Lietuvos Respubliką paduotas kartu su bet kuria Europos patento paraiška, paduota Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Europos patentų organizacijos susitarimo dėl Bendradarbiavimo susitarimo 3(3) straipsnio įgyvendinimo įsigaliojimo dieną arba vėliau. Valstybinis patentų biuras, gavęs iš Europos patentų tarnybos prašymą išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą į Lietuvos Respubliką, skelbia jį kaip galima greičiau, tačiau ne anksčiau kaip po 18 mėnesių nuo Europos patento paraiškos padavimo datos arba, jeigu buvo prašyta suteikti prioriteto datą, – ne anksčiau kaip po 18 mėnesių nuo anksčiausios prioriteto datos.

2. Prašymas išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą į Lietuvos Respubliką gali būti atšauktas bet kuriuo metu. Laikoma, kad prašymas išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą į Lietuvos Respubliką yra atšauktas, jeigu laiku nebuvo sumokėtas išplėtimo mokestis arba Europos patento paraiška buvo galutinai atmesta, atšaukta arba laikoma atšaukta. Valstybinis patentų biuras apie tai skubiai skelbia, jeigu prašymas išplėsti Europos patento paraišką ir Europos patentą į Lietuvos Respubliką jau buvo paskelbtas.

69 straipsnis. Išplėtimo mokestis

1. Išplėtimo mokestis pagal šio įstatymo 68 straipsnio 2 dalį turi būti sumokėtas Europos patentų tarnybai per mokesčio mokėjimo laikotarpį, kuris yra nustatytas Europos patentų konvencijoje šalies nurodymo mokesčiui mokėti.

2. Išplėtimo mokesčiui sumokėti taip pat gali būti pagal Europos patentų konvencijos taisykles taikomas lengvatinis terminas, tačiau šiuo atveju mokamas papildomas 50 procentų dydžio mokestis.

3. Išplėtimo mokesčiai mokami pagal Europos patentų konvencijoje nustatytas mokesčių mokėjimo taisykles. Teisėtai sumokėtas išplėtimo mokestis yra negražinamas.

70 straipsnis. Europos patento paraiškų galiojimas

1. Europos patento paraiška, kuriai suteikta padavimo data, bet kuriuo atveju yra lygiavertė pagal visus reikalavimus paduotai patento paraiškai pagal šį įstatymą, pripažįstant Europos patento paraiškos prioritetą, nesvarbu, kokia bus jos nagrinėjimo eiga.

2. Paskelbtai Europos patento paraiškai suteikiama tokia pat laikina teisinė apsauga kaip ir patento paraiškai pagal šio įstatymo 26 straipsnio 3 dalį. Laikina teisinė apsauga suteikiama nuo tos

datos, kai paskelbtos Europos patento paraiškos išradimo apibrėžties vertimas į valstybinę kalbą pareiškėjo buvo perduotas jo išradimą naudojančiam asmeniui Lietuvos Respublikoje.

3. Laikoma, kad Europos patento paraiškai nebuvo suteikta šio straipsnio 2 dalyje nustatyta laikina teisinė apsauga iš pat pradžių, jeigu prašymas išplėsti Europos patento paraišką į Lietuvos Respubliką buvo vėliau atšauktas arba laikomas atšauktu.

71 straipsnis. Europos patentų galiojimas

1. Išplėstas Europos patentas pagal šio straipsnio 2–6 dalis nuo paskelbimo apie jo išdavimą Europos patentų tarnyboje datos suteikia tokias pat teises, kokias pagal šio įstatymo 35 straipsnį suteikia pagal šį įstatymą išduotas patentas.

2. Europos patento savininkas per 3 mėnesius nuo paskelbimo apie Europos patento išdavimą datos pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento išradimo apibrėžties vertimą į valstybinę kalbą ir sumoka mokestį už jo paskelbimą.

3. Jeigu dėl Europos patentų tarnybai paduoto protesto pakeičiama Europos patento išradimo apibrėžtis, patento savininkas per 3 mėnesius nuo pakeistos patento apibrėžties paskelbimo datos turi pateikti Valstybiniam patentų biurui pakeistos išradimo apibrėžties vertimą į valstybinę kalbą ir sumokėti mokestį už jo paskelbimą.

4. Valstybinis patentų biuras skubiai skelbia pagal šio straipsnio 2 ar 3 dalį pateiktus Europos patento išradimo apibrėžties ar pakeistos išradimo apibrėžties tikslus vertimus.

5. Jeigu šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytas vertimas laiku nepateikiamas ir mokestis laiku nesumokamas, Europos patentas nuo pat pradžios laikomas negaliojančiu.

6. Išplėstas Europos patentas ir Europos patento paraiška, pagal kurią šis patentas buvo išduotas, nesukelia šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 70 straipsnio 2 dalyje nustatytų teisinių pasekmių nuo pat pradžių tokios apimties, kokia patentas buvo panaikintas išnagrinėjus Europos patentų tarnyboje gautą protestą.

72 straipsnis. Europos patento paraiškos arba Europos patento teksto autentiškumas

1. Europos patento paraiškos arba Europos patento tekstas Europos patentų tarnybos procedūrų kalba laikomas autentišku tekstu ir Lietuvos Respublikoje.

2. Šio įstatymo 70 ir 71 straipsniuose nurodyti vertimai laikomi autentiškais, išskyrus patentų panaikinimo procesą, kai jiems suteikiama siauresnė apsauga, negu buvo suteikta tekstams Europos patentų tarnybos procedūrų kalba.

3. Pareiškėjas ar patento savininkas gali pateikti ištaisytą Europos patento paraiškos arba Europos patento išradimo apibrėžties vertimą. Ištaisytas vertimas įsigalioja, kai jį paskelbia Valstybinis patentų biuras. Kiekvienas asmuo, sąžiningai naudojantis arba pasirengęs naudoti išradimą, nepažeisdamas patento paraiškos ar patento pirminio vertimo, po išradimo apibrėžties vertimo ištaisymo gali ir toliau nemokamai naudoti išradimą savo veikloje arba savo reikmėms.

73 straipsnis. Teisė į ankstesnę datą

1. Europos patento paraiška, už kurios išplėtimą sumokėtas išplėtimo mokestis, ir išplėstas Europos patentas patento paraiškos ir patento atžvilgiu pagal šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalį turės tokią pat technikos lygio galią, kaip ir pagal šį įstatymą paduota patento paraiška ir išduotas patentas.

2. Pagal šį įstatymą paduota patento paraiška ir išduotas patentas išplėsto Europos patento atžvilgiu turės tokią pat technikos lygio galią, kokią jie turi pagal šio įstatymo 6 straipsnio 2 dalį.

74 straipsnis. Dviguba apsauga

Jeigu išplėstas Europos patentas ir pagal šį įstatymą išduotas patentas, turintys tą pačią padavimo arba prioriteto datą, buvo išduoti tam pačiam asmeniui ar jo teisių perėmėjui už tą patį išradimą, pagal šį įstatymą išduotas patentas netenka galios nuo tos datos, kai pasibaigia išplėtam Europos patentui užprotestuoti skirtas laikas ir protestas nebuvo gautas, arba nuo tos datos, kai atsižvelgus į protestą buvo priimtas sprendimas Europos patentą palikti galioti.

75 straipsnis. Metų mokestis už išplėsto Europos patento galiojimo pratęsimą

Išplėsto Europos patento galiojimo terminui ir metų mokesčiui taikomos šio įstatymo 36 straipsnio 1, 2, 4, 5, 6 ir 7 dalių nuostatos. Metų mokestis už išplėstą Europos patentą pradedamas mokėti nuo kitų metų po paskelbimo apie Europos patento išdavimą.

**VIENUOLIKTASIS SKIRSNIS
EUROPOS PATENTŲ KONVENCIJOS ĮGYVENDINIMAS**

76 straipsnis. Europos patentų konvencijos taikymas

1. Europos patentų konvencijos įsigaliojimo Lietuvos Respublikoje dieną arba vėliau paduotoms Europos patento paraiškoms, kuriose nurodoma Lietuvos Respublika, ir Europos patentams taikoma Europos patentų konvencija.

2. Paskelbtas ir įsigaliojęs Lietuvos Respublikoje Europos patentas gali būti panaikintas arba pripažintas negaliojančiu remiantis šiuo įstatymu ir (ar) Europos patentų konvencijos 138 straipsniu.

3. Valstybinis patentų biuras yra centrinė pramoninės nuosavybės tarnyba pagal Europos patentų konvenciją.

4. Valstybinis patentų biuras patvirtina Europos patentų konvencijos įgyvendinimo Lietuvos Respublikoje tvarkos aprašą.

77 straipsnis. Europos patento paraiškos padavimas

1. Europos patento paraiška paduodama tiesiogiai Europos patentų tarnybai arba Valstybiniam patentų biurui Europos patentų konvencijos 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais kalbomis.

2. Valstybinis patentų biuras gautas Europos patento paraiškas, išskyrus susijusias su valstybės ar tarnybos paslaptimis, persiunčia Europos patentų tarnybai per Europos patentų konvencijos 77 straipsnyje nurodytą terminą.

3. Atskirta Europos patento paraiška paduodama tiesiogiai Europos patentų tarnybai.

4. Europos patento paraiška, kurioje yra valstybės ir tarnybos paslaptis sudarančios informacijos, paduodama tik Valstybiniam patentų biurui.

78 straipsnis. Europos patento paraiškos galiojimas

1. Europos patento paraiška, kuriai suteikta padavimo data ir kurioje nurodyta Lietuvos Respublika, yra tokios pat teisinės galios kaip ir įprastu būdu pagal šį įstatymą paduota patento paraiška, pripažįstant Europos patento paraiškos prioriteto datą, neatsižvelgiant į jos nagrinėjimo eigą.

2. Paskelbtai Europos patento paraiškai suteikiama tokia pat laikina teisinė apsauga kaip ir patento paraiškai pagal šio įstatymo 26 straipsnio 3 dalį. Laikina teisinė apsauga suteikiama nuo tos dienos, kurią paskelbtos Europos patento paraiškos išradimo apibrėžties vertimas į valstybinę kalbą buvo paskelbtas Valstybinio patentų biuro oficialiame biuletenyje. Už Europos patento paraiškos išradimo apibrėžties vertimo paskelbimą mokamas nustatyto dydžio mokestis.

3. Laikoma, kad Europos patento paraiškai nebuvo suteikta laikina teisinė apsauga pagal šio straipsnio 2 dalį, jeigu Lietuvos Respublikos nurodymas vėliau buvo atšauktas arba laikomas atšauktu.

79 straipsnis. Europos patento galiojimas

1. Europos patentas, kuriame nurodyta Lietuvos Respublika, vadovaujantis šio straipsnio 2 ir 3 dalimis, nuo paskelbimo apie jo išdavimą Europos patentų tarnyboje datos suteikia tokias pat teises kaip ir patentas pagal šio įstatymo 35 straipsnį.

2. Europos patento savininkas per 3 mėnesius nuo paskelbimo apie patento išdavimą dienos pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento išradimo apibrėžties vertimą į valstybinę kalbą ir sumoka nustatyto dydžio mokestį už vertimo paskelbimą.

3. Jeigu dėl Europos patentų tarnybai paduoto protesto pakeičiama Europos patento išradimo

apibrėžtis, patento savininkas per 3 mėnesius nuo pakeistos Europos patento išradimo apibrėžties paskelbimo dienos turi pateikti Valstybiniam patentų biurui pakeistos Europos patento išradimo apibrėžties vertimą į valstybinę kalbą ir sumokėti mokesį už jo paskelbimą.

4. Valstybinis patentų biuras skubiai, ne vėliau kaip per 3 mėnesius, paskelbia pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis pateiktus vertimus.

5. Jeigu per šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytą terminą Europos patento išradimo apibrėžties vertimas nepateikiamas, Europos patentas laikomas ab initio negaliojančiu Lietuvos Respublikoje.

80 straipsnis. Europos patento paraiškos ir Europos patento teksto autentiškumas

1. Europos patento paraiškos arba Europos patento tekstas Europos patentų tarnybos procedūrų kalba laikomas autentišku tekstu ir Lietuvos Respublikoje.

2. Šio įstatymo 78 ir 79 straipsniuose nurodyti vertimai laikomi autentiškais, išskyrus patentų panaikinimo procesą, kai patentams suteikiama siauresnė teisinė apsauga, negu buvo suteikta tekstams Europos patentų tarnybos procedūrų kalba.

3. Pareiškėjas ar patento savininkas gali bet kada pateikti ištaisytą Europos patento paraiškos arba Europos patento išradimo apibrėžties vertimą. Ištaisytas vertimas įsigalioja, kai jį paskelbia Valstybinis patentų biuras. Kiekvienas asmuo, sąžiningai naudojantis arba pasirengęs naudoti išradimą, nepažeisdamas patento paraiškos ar patento išradimo apibrėžties pirminio vertimo, po išradimo apibrėžties vertimo ištaisymo gali ir toliau nemokamai naudoti išradimą savo veikloje arba savo reikmėms.

81 straipsnis. Europos patentų metų mokesčiai

Europos patento galiojimo terminui ir metų mokesčiui taikomos šio įstatymo 36 straipsnio 1, 2, 4, 5, 6 ir 7 dalių nuostatos. Metų mokestis už Europos patentą pradedamas mokėti nuo kitų metų po paskelbimo apie Europos patento išdavimą.

82 straipsnis. Europos patento paraiškos pakeitimas

1. Europos patento paraiška, kurioje nurodyta Lietuvos Respublika, gali būti pakeista pagal šį įstatymą paduodama patento paraiška, jeigu pagal Europos patentų konvencijos 77 straipsnio 3 dalį, 78 straipsnio 2 dalį Europos patento paraiška laikoma atšaukta arba pagal Europos patentų konvencijos 14 straipsnio 2 dalį Europos patentų tarnybai nebuvo laiku pateiktas paraiškos vertimas.

2. Pareiškėjas per nustatytą terminą sumoka nustatyto dydžio mokesį ir pateikia Valstybiniam patentų biurui Europos patento paraiškos vertimą į valstybinę kalbą.

83 straipsnis. Dviguba apsauga

Jeigu Europos patentas ir pagal šį įstatymą išduotas patentas, turintys tą pačią padavimo arba prioriteto datą, buvo išduoti tam pačiam asmeniui ar jo teisių perėmėjui už tą patį išradimą, pagal šį įstatymą išduotas patentas netenka galios nuo tos datos, kai pasibaigia Europos patentui užprotestuoti skirtas laikas ir protestas nebuvo gautas, arba nuo tos datos, kai, atsižvelgus į protestą, buvo priimtas sprendimas Europos patentą palikti galioti.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SAJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1992 m. birželio 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1768/92 dėl medicinos produktų papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 11 tomas, p. 200).

2. 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1610/96 dėl augalų apsaugos priemonių papildomos apsaugos liudijimo sukūrimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 3 skyrius, 19 tomas, p. 335).

3. 1998 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/44/EB dėl teisinės biotechnologinių išradimų apsaugos (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 13 skyrius, 20 tomas, p. 395).

4. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 17 skyrius, 2 tomas, p. 32).

5. 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 816/2006 dėl patentų, susijusių su farmacijos produktų, eksportuojamų į šalis, turinčias problemų visuomenės sveikatos srityje, gamyba, priverstinio licencijavimo (OL 2006 L 157, p. 1).

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-638](#), 1994-11-08, Žin., 1994, Nr. 89-1713 (1994-11-18), i. k. 0941010ISTA000I-638

Dėl Lietuvos Respublikos patentų įstatymo pakeitimo

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-565](#), 1997-12-09, Žin., 1997, Nr. 117-3005 (1997-12-24), i. k. 0971010ISTAVIII-565

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 34 straipsnio pakeitimo įstatymas

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-590](#), 1997-12-23, Žin., 1997, Nr. 119-3078 (1997-12-31), i. k. 0971010ISTAVIII-590

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 7, 8, 22 straipsnių pakeitimo ir papildymo įstatymas

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1738](#), 2000-06-15, Žin., 2000, Nr. 54-1560 (2000-07-05), i. k. 1001010ISTAVIII-1738

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 26, 39, 40 straipsnių pakeitimo ir papildymo bei 38 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-118](#), 2000-12-21, Žin., 2000, Nr. 113-3612 (2000-12-30), i. k. 1001010ISTA00IX-118

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo papildymo 41(1) straipsniu įstatymas

6.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-568](#), 2001-10-30, Žin., 2001, Nr. 94-3308 (2001-11-09), i. k. 1011010ISTA00IX-568

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo 2, 6, 26, 31, 41 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 27(1) straipsniu įstatymas

7.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-287](#), 2005-06-30, Žin., 2005, Nr. 85-3135 (2005-07-14), i. k. 1051010ISTA000X-287

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo preambulės, 2, 4, 10, 11, 13, 19, 21, 22, 24, 26, 39, 40, 48, 50 straipsnių pakeitimo bei papildymo ir įstatymo papildymo 28-1, 38 straipsniais, X-1 skirsniu ir priedu įstatymas

8.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-649](#), 2006-06-08, Žin., 2006, Nr. 72-2668 (2006-06-28), i. k. 1061010ISTA000X-649

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo VII skirsnio pakeitimo bei papildymo ir Įstatymo priedo papildymo įstatymas

9.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1119](#), 2007-05-10, Žin., 2007, Nr. 55-2129 (2007-05-19), i. k. 1071010ISTA00X-1119

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo papildymo 38(1) straipsniu, 59(2) straipsnio pakeitimo ir priedo papildymo įstatymas

10.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1261](#), 2010-12-23, Žin., 2011, Nr. 4-127 (2011-01-10), i. k. 1101010ISTA0XI-1261

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo pakeitimo įstatymas

11.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XII-1975](#), 2015-10-20, paskelbta TAR 2015-10-27, i. k. 2015-16929

Lietuvos Respublikos patentų įstatymo Nr. I-372 35 straipsnio pakeitimo įstatymas